

Arhat (2006)

Kazat Akmatov (1941–2015)

Kaynaklar:

Akmatov, K. (2007). *Arhat: Roman* (352 s.). Bişkek: Devlet Dili ve Ansiklopedi Merkezi.

Zhantaev, A. S., & Mambetalieva, A. M. (2022). Kazat Akmatov'un Arkhat romanında üslup özellikleri. Knowledge, Man and Civilization: EpSBS, 2022, Makale 166. <https://doi.org/10.15405/epsbs.2022.12.166>

Tibet Post International. (8 Aralık 2011). En çok satan Arhat: Tibet'i tanıtmamanın etkileyici bir yolu. The Tibet Post International. <https://www.thetibetpost.com/news/exile/best-selling-arhat-a-wonderful-way-to-introduce-tibet>

Yazar Kazat Akmatov, 23 Aralık 1941'de Kırgızistan'ın Issık Göl bölgesindeki Bosteri köyünde doğdu ve 14 Eylül 2015'te uzun süren bir hastalığın ardından vefat etti. 1966'da Moskova'daki Komsomol Merkezi Komitesi'ne bağlı Yüksek Komsomol Okulu'ndan ve 1967'de Kırgız Devlet Üniversitesi, Kırgız Dili ve Edebiyatı Bölümü'nden mezun oldu.

Profesyonel kariyerine 1954'te Issık Göl bölgesindeki At Yetiştirme Devlet İşletmesi'nde işçi olarak başladı. 1960'lardan itibaren Komsomol faaliyetlerinde bulundu ve 1972'de Kırgızistan Yayıncılık Evi'ne katıldı; burada editör ve baş editör yardımcısı olarak görev yaptı. 1974–1983 yıllarında Kırgızistan Komünist Partisi'nde çeşitli görevlerde bulundu. 1983–1986 yıllarında Kırgızistan Devlet Televizyon ve Radyo Komitesi'nde baş editör olarak çalıştı, 1986–1990 yıllarında ise Kırgız Yazarlar Birliği Yönetim Kurulu Sekreteri oldu. 1990'da Kırgız Demokratik Hareketi'nin kurucularından ve ilk başkanı olarak modern Kırgız siyasi sisteminin oluşumunda öncü rol oynadı. 1990–1995 yıllarında Kırgız Cumhuriyeti Parlamentosu'nda milletvekili olarak görev yaptı.

Edebi kariyerine 1974 yılında ilk öykü derlemesi *Genç Adam (Boz Ulan)* ile başladı. Daha sonra *Kutsal Vatan (Yiyk Jurt)*, *Zaman (Mezgil)*, *Munabiya (Munabiya)* ve *Güneşi Döndüren Yıllar (Kündü Aylangan Jylar)* gibi roman, öykü ve derlemeler kaleme aldı. Bazı eserleri sahneye de uyarlandı; bunlar arasında *Ayrışma (Ajyrashuu)*, *Munabiya (Munabiya, J. Kulmambetov ile birlikte)* ve *Kazı (Avariya)* yer alır. 2013'te Rusça olarak yayımlanan *Erika Klaus'un 13 Adımı (Erika Klaustun 13 Kadamy)* İngilizceye çevrilerek Londra'da yayımlandı. Son romanı *Arhat (2006)* ile Toktogul Devlet Edebiyat Ödülü'nü kazandı. Ayrıca *Munabiya (Munabiya)* adlı eseri Kırgız sinemasına uyarlandı.

Kazat Akmatov, Manas-1000 Yıldönümü Madalyası, Toktogul Devlet Edebiyat Ödülü ve Tüm Birlik Nikolay Ostrovski Edebiyat Ödülü ile onurlandırıldı. Kırgızistan'ın Halk Yazarı olarak tanınmakta ve Kırgız demokrasisinin kurucularından biri olarak kabul edilmektedir.

Eser *Arhat*, Kazat Akmatov'un çok okunan romanlarından biridir ve Kırgız, Rus ve uluslararası edebiyat çevrelerinde dikkat çekmiştir. Eser ilk olarak 2005–2006 yıllarında üç bölüm halinde yayımlanmış, 2007'de ise Bişkek'te Devlet Dil ve Ansiklopedi Merkezi tarafından tek ciltte bir araya getirilmiştir. Roman, Aida Kerersizova tarafından İngilizceye çevrilmiş ve Hindistan'ın Dharamshala kentinde, Merkezi Tibet Yönetimi'nin düzenlediği bir etkinlik de dâhil olmak üzere çeşitli uluslararası ortamlarda tanıtılmıştır. Eser, Tibet kültürünü ve Tibet'e ilişkin meseleleri hem Kırgız okuruna hem de dünya kamuoyuna tanıtan önemli bir çalışma olarak değerlendirilmiştir.

Arka Plan Budizm'de arhat (Sanskritçe ārhat, “layık olan” anlamına gelir), arzularından, bağlarından ve cehaletten kurtularak tam ruhsal özgürlüğe ulaşmış kişidir. Arhat, nirvanaya erişmiş, yani acının ve yeniden

doğuş döngüsünün sonuna varmış kabul edilir. Özellikle Theravada geleneğinde arhatlık, Budist yaşamın ve pratiğin en yüksek hedeflerinden biri sayılır.

Arhat temelde felsefi ve manevi bir romandır; çünkü Adilet'in hakikat, adalet ve içsel dönüşüm arayışını anlatır. Aynı zamanda bir gelişim romanı niteliği taşır; çünkü onun çocukluktan Mano Yaso'ya, oradan da Milarepa'ya uzanan yolculuğunu izler. Reenkarnasyon, üçüncü göz ve Şambala gibi unsurlar esere mistik bir hava kazandırır. Bunun yanında roman, yolsuzluk, eşitsizlik ve ruhsal otoritenin kötüye kullanılması gibi konular üzerinden toplumsal ve siyasi bir eleştiri de ortaya koyar.

KIŞILAR

Adilet / Mano Yaso / Milarepa – tek bir karakter; doğaüstü yeteneklere sahip bir Kırgız çocuğu, Tibetli arhat Milarepa'nın yeniden doğmuş arkadaşı, hayatını adaletle adanmış

Tashtan – Adilet'in amcası

Ayzada – Adilet'in annesi

Salamat – Adilet'in babası

Lama Tsu – Mano Yaso'nun saygı duyduğu öğretmeni

Lama Dondup – Mano Yaso'nun öğretmeni

Lama Busmen – Dalay Lama ofisinde lama

Panchen Lama – Johan Tapınağı'nın rektörü

Dalay Lama – Tibet'in dini ve siyasi lideri

Dei – Johan Tapınağı'nda bir keşiş

Barlas – Johan Tapınağı'nda Kırgız kickboks şampiyonu

Jylzdyz – Adilet'in Bişkek'teki öğretmeni

Seleng – Dalay Lama'nın kızı

ÖZET

Adilet adaletsizlik içinde doğar. Bişkek'in "milyonuncu vatandaşı" olarak ilan edilir, ancak yolsuz yetkililer onu başka bir çocukla değiştirince resmi kayıtlardan silinir. Doğum belgesi olmadan büyür, eğitim, tanınma ve saygınlıktan yoksun kalır; varlığı doğduğu andan itibaren adaletsizlikle işaretlenir. Adı, "Adalet," hem ironi hem de kader olur.

Çocukken Adilet sıra dışı davranışlar gösterir ve gizemli bir iç dünyaya sahiptir; kozmik güçlerden söz eder ve başkalarının göremediği gerçekleri hisseder. Kurumlardan reddedilir, toplum tarafından yanlış anlaşılır, ancak amcası Tashtan ona destek olur ve Adilet'in daha büyük bir amaç için doğduğuna inanır. Bir dizi çatışma, okuldan atılma, travmatik olaylar ve hastalıkların ardından Adilet Tibet'e götürülür ve bir manastır ortamında eğitim görür.

Tibet'te adı Mani Yaso olur ve yoğun manevi eğitim alır. Efsanevi Milarepa'nın reenkarnasyonu olabileceği kabul edilir; sıkı disiplin, yalnızlık ve mistik sınavlardan geçer, sonunda "üçüncü gözünü" açar. Ancak yolu, Dalai Lama'nın siyasi çıkarlar için yeteneklerini kullanmasıyla karışır. Siyah büyü uygulamakla manipüle edilir ve istemeden acı ve ölüme katkıda bulunur, bu da onu derin bir ahlaki çatışmaya sürükler.

Suçluluk duygusuyla manevi yozlaşmayı reddeder ve kontrol etmeye çalışan sistemden kaçır. Ustası Lama Tsu'nun son öğretileri rehberliğinde, yalnız bir arınma yolculuğuna çıkar; güçten bağımsız gerçeği arar. Sessizlik, eski bilgi ve ruhsal keşif yoluyla insanın en derin kusuru olan egoyla yüzleşmeyi öğrenir ve denge ile adaleti yeniden kurma yolunu hayal eder.

İlerleyen yıllarda Mani Yaso dünyayı dolaşır ve adaletsizliğin sadece kendi ülkesinde değil, her yerde var olduğunu görür; siyaset, din ve toplumda aynı sorunlar mevcuttur. Devrimler ve değişimlere rağmen insanlık durumu hâlâ kusurludur. Küresel krizler yoğunlaşırken ve kozmik sırlar açığa çıkarken, nihayet kutsal dağlara geri döner; burada eski güçler insanlığın kaderinin ne güçte ne de kehanette değil, karanlık ve adalet arasında kendi seçim yeteneğinde yattığını gösterir.

OLAYLAR

Küçük Bir Memur ve Milyonuncu Vatandaş

Küçük Bir Memur ve Milyonuncu Çocuk Düşük rütbeli bir istatistik memuru olan Jüdmüş, Bişkek'in nüfusunun bir milyona ulaşmak üzere olduğunu fark eder. Kısa bir tereddüitten sonra durumu bildirir ve şehirde bir telaş başlar; belediye “milyonuncu çocuğu” bulmak için acele eder. Kırgızistan'ın farklı bölgelerinden gelen insanların kurduğu, altyapısı eksik yoksul bir mahallede doğan bir bebek, ilk olarak televizyonda ilan edilir ve herkese sevinç getirir. Ancak ertesi gün belediye başka bir çocuğu onun yerine geçirir. Böylece adaletsizlik sessizce ortaya çıkar. Jüdmüş buna karşı çıkmak ister, fakat susturulur. Aile, oğullarına “Adilet” adını verir; çünkü o, daha gözlerini açtığı anda adaletsizlikle karşılaşmıştır.

Üç Kuyu'da Koşan Çocuk Üç Kuyu apartmanlarının arasında bir çocuk dolaşırdı; kimse onu kolay kolay yakalayamazdı. Gözleri kirli, burnu akmış, geç sonbaharın ayazıyla üşümüş... Dokuz, belki on yaşında; eşofmanlı, başka bir mahalleden gelmiş bir çocuktur. Sabah erken saatlerde oyun alanında oynayanları rahatsız eder, salıncakları sallardı. Sonunda yakaladıklarında hiçbir soruya cevap vermedi; sadece baktı ve gözlerini indirdi. Büyükler onu sorguladı, alay etti; dilsiz, tuhaf, hatta deli dediler. Bir genç koşuşuna güldü. Çocuk kızardı, sustu. Sonra yavaşça, “Dünyanın dönüşüne karşı koşmasaydım, beni yakalayamazdınız,” dedi. Kalabalık sustu; sözleri rüzgâr gibi dağıldı.

İki Yaşlı Kadının Cesareti. İki komşu yaşlı kadın, çocuğu kaçırmamak için iki kolundan sıkıca tutuyordu; onu yakalamakta en büyük pay onlarınıydı. Dört katlı apartmanlarda oturan memurlar sabah gürültüsüne öfkelenirse de kimse dışarı çıkmadı. Balkondan “maniac”, “deli” diye bağırdılar ama karanlıkta kimseyi göremediler. Üç gün boyunca yakalayamadıkları çocuğu, dördüncü gün bir genç sporcu yakaladı. Kadınlar gururla onu gösterdi, ama insanlar sadece bakıp geçtiler. “Polise verin,” dedi bir kadın. Yaşlılar ne yapacaklarını bilemedi. Çocuk burnunu silip sustu. İçinde kaçma isteği büyüdü—dünyayla birlikte koşmak, kimsenin yakalayamayacağı kadar uzağa.

Adilet'in Evinde Bir Hafta. Adilet salıncaktan tutulup evine getirildi. Evde annesi Ayzada ve büyükannesi vardı. Bir hafta hastalandı, zorla iyileşti. Büyükannesi ona: “Okumalısın, tembel olma!” dedi. Adilet inatla: “Ben okumak istemiyorum.” Büyükannesi sinirle bağırdı: “Doğduğunda belalı bir çocuk oldun! Okumazsan annen, baban gibi domuz besleyeceksin!” Çocuk sonunda razı oldu. O sırada annesi Ayzada toplantıdan dönüp sinirle evin yanındaki sığırları dağıttı ve Adilet'in bir gün köpeklerle okula geldiğini, öğretmeni Cildiz'in ders verdiğini ve ikisinin de müdür Solomentseva'ya ve Şehir okul bölümüne şikayet yaptığını anlattı. Bunun üzerine hem Adilet hem de Cildiz okuldan atıldı; müdür Adilet için “uyuşturucu bağımlısı” demişti.

Gece Kaçışı ve Bir Anne Sevgisi O gece Adilet tekrar kayboldu. Saat yaklaşık dört civarıydı; karanlık her şeyi görünmez kılmıştı. Annesi Ayzada, onu “Uç Kuduk” mahallesi futbol sahasının yakınında fark etti. Koşarak, nefes nefese kalmış halde yanına yaklaştı. Adilet, uykuya uyanıklık arasında bağırdı: “Bacaklarım kırıldı... kollarım kırıldı... ölmeyeceğim... asla ölmeyeceğim...” Ayzada, onu korkutmamak için nazikçe kaldırdı. İlk söylediği şey salıncak hakkındaydı: “Salıncak beni çağırıyor... kozmosa.” Sessizce onu taşıdı. Eve vardıklarında her ikisi de bitkin durumdaydı ve güneş çoktan doğmuştu.

Adilet ismini verdik: Adalet, ama Adaletlik Kayboldu Ayzada çocuğunu taşıırken düşündü: “Kader bana alay mı etti — neden onu milyonuncu çocuk olarak doğurdum? Milyonuncu ilan edildi, ama belgeleri kasıtlı olarak yok edildi. Buna hiç ihtiyacımız yoktu. Tam o anda doğurdum! Yoksa çocuğum sıradan insanlar gibi yaşayabilir miydi? Bu acıyı ben çektim. Doğumhanedeki o alçakları nasıl cezalandırabilirdim? Yetkililer emretti: ‘Sorun çıkarmamak için belgeleri yok edin.’ Başkasını milyonuncu yapıyorlar, üç odalı daire veriyorlar, yenidoğanı ‘onurlu vatandaş’ ilan ediyorlar ve kar ediyorlar. Ama benim çocuğuma hâlâ doğum belgesi veremiyorum. Önce anaokuluna kabul etmediler, sonra okula da. Ona Adilet ismini verdik — Adalet, ama geriye kalan ne adalet var? Sanki ismi yalnızca kendi gururumuz veya statümüz için verdik. Adaletlik neredeydi?”

Taştan Amca ile Yolculuk Ayzada'nın isteği üzerine, amcası Taştan Adilet'i arabasına alıp şehrin dışındaki Koreli "Flamingo" kasabasına götürdü. Taştan arkadaş gibi görünse de Adilet sırlarını paylaşmıyordu; çocuk şaşkın ve tedirgindi. İlk kez başını kaldırıp amcasına sorgulayıcı bakışlarla baktı. Taştan, okul şikâyetini annesinden öğrendiğini söyledi. Adilet yalnızca bir soru sorduğunu belirtti: Rus sınıflarına ısıtıcı verilirken, Kırgız sınıflarına verilmemesi. Taştan, sorularını sormaya devam etmesini ve korkmamasını tavsiye etti.

Şambala'ya Gideriz Taştan, okuldan atılmasına rağmen korkup korkmadığını sordu. Adilet sakin bir şekilde, okumayacağını, atarlarsa atacaklarını yanıtladı. Taştan ısrar etti: beşinci sınıfı bitirmesi ve ardından Şambala'ya gitmesi gerektiğini söyledi. Adilet, "Sen olmadan gitmeyeceğim" dedi; Taştan, çağrı gelirse birlikte yola çıkacaklarını belirtti. Adilet, "Salıncağın sesi Sirius'tan gelen bir sinyal gibi... Bu yüzden Üç Kuyuk'a gidiyorum" diyerek içsel deneyimini açıkladı. Taştan sessizce gözlemledi; küçük yaşta gördüğü ışığın, ileride Adilet'in büyük gözlerini açacağını biliyordu.

Tibet Rüyası

Tibet Hayali ve Umut Adilet'in anne ve babası ateist bir dönemde yaşadıkları için mistik sözlerle inanmazdı. Ancak amcası Taştan felsefe eğitimi almış ve teolojiye ilgi duyan biriydi. Tibet'in gizemlerini ve "bon" inancı ile eski Kırgız tengriciliği arasındaki benzerlikleri araştırıyordu. Çalışması bilimsel ve gerçekçiydi, ama Adilet'in iç dünyası farklıydı. Taştan, çocuğu bu ortamdan uzaklaştırıp Tibet'e götürmeyi planladı. Parası yoktu, ama Ayzada'nın desteğini bekliyordu. Ayzada, oğlunun sıradan bir meslek yerine farklı bir yol seçmesini isteyerek sonunda ikna oldu; ancak karar için babasıyla da konuşmaları gerekiyordu.

İlk İnsan ve Cennet Adilet şu essay'i yazdı: Başlangıçta evren kaostaydı, Tanrı düzeni yarattı. İnsan, toprağın ve Sirius'tan gelen havanın birleşiminden oluştu; ölümsüz ve akıllıydı. Tanrı, Adem'i ve Havva'yı Cennet'e yerleştirdi, tek yasak acı elmayı yememektir. Şeytan Havva'yı kandırdı, elmayı yediler; böylece günah dünyaya girdi, ölümlü ve adaletsiz bir yaşam başladı. İnsanların çoğu kötülük ve iyilik arasında yaşadı. Babil kulesi yapıldığında Tanrı dilleri karıştırdı; insanlar birbirini anlayamaz oldu. İlk suçlar aile içinde başladı; kötülük ve iyilik kanlarında çoğaldı. Tanrı, meleği korumak, Şeytan'ı ise sınamakla kalmıştı.

Adilet'in Yeni Okulu Dördüncü sınıf öğrencisi Adilet'in yazdığı essay'i okuduktan sonra, Taştan iki sayfa defteri tutup gülümsedi. Adilet'in zekâsı ve Tanrı üzerine öğrendiklerini ustaca yazması onu etkiledi. Telefon çaldı, karşısında Yıldız öğretmen vardı:

- Adilet bizim liseyi kabul etti! – dedi neşeyle.
- Evet mi? Ücretli bir okul, annesiyle konuşmalıyız.
- Hazır konuştum, dersleri kısmen Rusça ve İngilizce olacak, ben de onunla ilgileneceğim.
- Yazısını okudunuz mu? Çok yetenekli.
- Evet, sırlarını da paylaştı.

Taştan umutla gülümsedi; Adilet'in yolculuğu başlıyordu.

Yalnız Yıldızlar Üç gün sonra Adilet, «İezabel» lisesinde beşinci sınıfa başladı. Yeni okul, yabancı sesler, tuhaf bakışlar... Çocuklar ona "Kırgız" diyorlardı, bunu Rusların söyleme biçimiyle yapıyorlardı ve bazen itiyorlardı. Yine de Adilet yılmadı. Saçları dağınık, yüzü solgundu ama gözleri yıldızlara odaklanmıştı. Öğleden sonra, bilgisayarının başına oturuyor, evreni keşfediyor ve kütle çekimsel yolları izliyordu. Kalabalığın içinde yalnız olsa da sessiz bir güç taşıyordu. Onu ezmeye çalışanlar, yeni zenginlerin şımarık çocuklarıydı. Adilet onların isimlerini ve darbelerini umursamadı; yıldızları dinledi, evrenin sırlarını aradı ve içindeki ışığın parlamasına izin verdi.

Adilet'in Cesareti Sınıftaki çocuklar gizlice bir hazırlığa başlamıştı. Adilet'i aralarına almadılar. Derken ders bitip yarım kalmış okul koridorunda olay gerçekleşti. Bir Uygur ve bir Rus çocuk karşı karşıya geldi, diğerleri etraflarını sardı. Kızlar da izliyordu. Mücadele uzun sürdü, Uygur çocuğun burnu kanadı, sonunda herkes alkışladı. Adilet, kendini kontrol ederek Rus çocuğu durdurdu. Hafta geçmeden sıra Adilet'e geldi; Dungan

kökenli Şalhar onu hedef seçmişti. Evde sadece bir gaz spreyi vardı. Çaresiz kalan Adilet, Taştan yardım istedi. Taştan durumu öğretmene bildirdi ve kavganın sorumlularının cezalandırılmasını sağladı. Ama Adilet, “Kendim çözerim” dedi.

Adilet’in Direnci Adilet ile Shalhar karşı karşıya gelmişti ki aniden yaşlı bir adam üzerlerine çıktı. – Oyun izleyebilir miyim? – dedi. Kızlar itip yolladı, adam geri çekildi. Mücadele tekrar başlayınca adam şiddetli şekilde müdahale etti. Taştan iki rakibi yönetip, onları müdüre teslim etti. Adilet bir darbe aldı, hâlâ acıyor ama kaçmadı. Artık kimse onu korkak ya da zayıf diyemezdi. Taştan, Adilet’e seslendi:– Yarım yıl kalacaksın, dersine odaklan. O sırada sarı kapı açıldı, babası Salamat çıktı. Adilet sessizce dışarı adım attı, Tash ve öğretmen onu güvenle evine bıraktı.

Jaysuvdu ve Tufan Gün kırmızıya boyanırken Adilet hâlâ yazamıyordu. Yıldız öğretmen yanlış konu vermişti; kalbi Jaysuvdu’nun hikayesini anlatmak istiyordu. Jaysuvdu, “serin akan su” demekti. İnsanlar kötülükle doluydu, güven kaybolmuştu. O, günlerce Allah’a ağladı; yedi gün, yedi gece boyunca içini döktü. Allah duasını kabul etti. Jaysuvdu, üç çocuğuyla büyük bir gemi inşa etti, hayvanları ve ailesini yerleştirdi. Felaket suları tüm yeryüzünü kapladı, kötüler yok oldu, dünya temizlendi. Gemide huzur vardı; hayvanlar sakinleşti, vahşi yaratıklar dost oldu, hayat yeniden dengeye kavuştu. Adalet ve merhamet yalnızca Jaysuvdu’nun soyunda çoğaldı.

Jaysuvdu ve Dostluk Kötülükleri yok eden tufan sona erdiğinde Jaysuvdu gemiyi dağların üstüne demirledi. Yağmur durdu, sular çekildi, dünya kurudu. Yaban hayvanları ve insanlar temiz bir hayat buldu. Fakat İblis hâlâ vardı, kötülüğü öğretiyordu. Jaysuvdu sabırla doğruyu gösterdi, canlıların yaşamını korudu. Fareler ve yılanlar görev aldı, gemi deliklerden kurtuldu. İnsanlar ve hayvanlar yeniden çoğaldı. Jaysuvdu Allah’a dua etti: adaleti, merhameti ve doğru yolu korusun. Dostluk, cesaret ve bilgelik onun soyuna kaldı. İnsanlık için umut, Jaysuvdu’nun kararlılığı sayesinde yeniden yeşerdi, dünya yeniden huzurlu ve dengeli bir yer oldu.

Taştan ve Jyldyz Taştan otuz yaşına dek evlenememişti. Üniversitede, sonra şehir okullarında geçen yıllar, tanıştığı kızlar, hepsi unutuldu. Dostları evlendirmeye çalıştı ama sonuç yoktu. Bir gün, Adilet sayesinde Jyldyz ile tanıştı. Göz göze geldiklerinde zaman durdu, kalpler eşitlendi, dünya geride kaldı. Altın Ejder Restoranı’nda el ele oturup gülüştüler, yemeği ve şarabı paylaştılar. Taştan Jyldyz’dan gözünü ayırmadı, Jyldyz ise mutlulukla nazlandı. O an, her şeyin üstünde sadece ikisi vardı; zaman, mekan ve dünya onların etrafında kaybolmuş gibiydi.

Brudny ve Adilet’in Kompozisyonu Okul müdürü Brudny konuşurken yüzü sertleşti, Jyldyz ise sakin kaldı. Adilet’in kompozisyonunu onaylamadığını, fikirlerini sorunlu ve uygun bulmadığını açıkça belirtti. Jyldyz ne yapması gerektiğini sorduğunda, doğrudan bir cevap vermek yerine ona dikkatlice düşünmesini söyledi. Ayrılırken kartını verdi ve istediği zaman aramasını söyledi. Endişelenen Jyldyz, Tashtan’a ulaşmaya çalıştı ama telefonu meşguldü. Daha sonra olanları ona anlattı. Tashtan, sorun çocuğun kendisinde değil, sözlerinin nasıl değerlendirildiğinde olduğunu söyleyerek onu rahatlatmıştı. İkisi de dikkatli hareket etmeye karar verdiler.

Gece Hırsızlığı

Gece Baskını Ertesi gün Adilet’in Tibet belgesi için plan yapılmıştı. Öğle yemeği zamanı seçildi, güvenlik kritik. Ayzada hazırlığını yapmış, etleri buzdan çıkarmıştı. Gece saat dört civarında dubürtü yankılandı. Salamat uyanıp silahı kapı, Ayzada hemen yanında. Karanlık avluda kaos: inekler, domuzlar, tavuklar çılgınlık attı. Hırsızlar canlı kesmişti. Adilet, çıplak, babasının yanına geldi. Salamat buzlu hayvanları bertaraf etti. Ayzada bağırdı: “Babanın canını yeme!” İzler bozulmasın, polis geliyor. Rem ölmekteydi, Adilet babasına yardım etti. Gece kabusu, kaos ve cesaret arasında geçmişti, Ayzada hep yanındaydı.

Dehşet Avlusu Gece kaosu patladı; hırsızlar avluda dehşet saçtı. Salamat ve Ayzada parçalanmış sığırları ve kanla dolu her yeri gördü. Adilet, yorgun ve epileptik nöbet geçirerek titredi, vahşet karşısında bedeni sarsıldı. Hayvan cesetleri ve korku her yeri sardı. Polis sabahleyin geldi, usul usul olay yerini belgeledi.

Adilet, ağır tüfeğini taşıırken uzun mısır tarlalarında tökezledi. Kuzeni Sansyzbay'ın evine doğru ilerlerken kalbi hızla attı. Arkasından bir ses uyardı: zalimlik zalimlikle karşılaşmaz. Çocuk nöbetten toparlanmaya çalışırken ileri mi gideceğini yoksa geri mi döneceğini bilemedi, karşılaştığı dünya acımasız ve öngörülemezdi.

Korku ve Nöbet O gece Adilet'in bedeni kontrolsüzce sarsıldı; korku ve epilepsi nöbeti birleşmişti. Ayzada ve Salamat onu sarıp sarmalayıp titreyen kollarını tuttular, battaniye ile örtüp sakinleştirmeye çalıştılar. Çocuk bitkin, ter içinde ve hareketsizdi; nöbet sonunda hafifledi. Salamat, her zaman kararlı olan adam, kuzeninin yaşadığı vahşet karşısında sessiz kaldı. Aile, ahlak ve adaletin sınırlarını sorguladı: böylesi şiddet akrabalık içinde nasıl mümkün olabilir? Adilet, kontrolsüz şiddet ve görünmez güçlerle dolu dünyayı fark etti. Korku ve bilinmeyen tehditler üzerini sardı, çocuk hem bedenlen hem zihnen tükenmiş, hastalığıyla daha da savunmasız kaldı.

Şafak Gerilimi Ev halkı şafaktan önce uyanıp önemsiz konular üzerinde tartışmaya başladı. Salamat kediyi yataktan fırlattı. "Buraya ait değil!" diye bağırdı. Eşi onu, bronşitini ve dinlenme ihtiyacını hatırlatarak azarladı. Gerilim arttı; oğlu Adilet Tibet'teki okula gitmeye hazırlanıyordu ve Salamat, son felaketlerden hâlâ sarsılmış olarak, hasta çocuğunu göndermeyi reddetti. Kızarmış gözlerle mırıldanıyor, kimseye bakamıyordu. Küçük kardeş Taştan kararlı şekilde araya girdi: "Çocuk iyi olacak. Yanında olacağım ve onu yönlendireceğim." Salamat dil bariyerini düşündü. Taştan onu rahatlatı: "Anaokulundan beri İngilizce çalışıyor; idare edecek." Sükûnet geri geldi, gerilim azaldı.

Kutsal Yolculuk: Katmandu Nepal'in başkenti Katmandu, 8 Mayıs'ta Buddha'nın veda gününü sessizce anıyordu; tüm Hindokita'da şenliksizlik ve sessizlik hakimdi. Tapınaklarda loş, soğuk ışık huzmeleri, keşişlerin sessiz odalarını aydınlatıyordu. Adilet, Taştan'ın arkasında, uzak terminal kapılarından geçerek askerlerin yönlendirdiği "yaşayan koridorlar"dan gümrüğe ilerledi. Ağır sırt çantası omzunda, bu onun ilk uçuşuydu. Her detayı hafızasına kazıdı: jetin uğultusu, kalkış, iniş ve aradaki hafiflik hissi. Bilgisayarında sayısız kez yıldızlararası gemiler uçmuştu, ama gerçek bir uçuş başka bir deneyimdi. Gökyüzü sonsuz, hem korkutucu hem de heyecan vericiydi.

Şambala'ya Giden Yol Taştan ve Adilet, Katmandu'dan Lhasa'ya doğru otobüsle yola çıktılar. Otobüs, İngilizce konuşan ve güneş gözlüğü takan yabancılarla doluydu. Taştan, gizlice evlendiği Jyldyz'ı düşünüyordu; onu uğurlamaya gelmişti ve bu anı onu heyecanlandırıyordu. Birden rehber konuştu: "Şambala'ya gidiyorsunuz; bir zamanlar Hz. İsa'nın ziyaret ettiği kutsal bir yer. Kailas Dağı'na tırmanacak, Manasavir Gölü'nü göreceksiniz." Yol dört gün sürdü, yorucuuydu. Adilet gölü sordu ama amacı başkaydı: astroloji, astronomi, biyoloji ve tıp okumak. Taştan gölü inceleyeceğini, Adilet'in ise okula kaydolması gerektiğini söyledi. Sonunda Lhasa'ya vardılar.

Johan Tapınağı'nda

Sessizliğin Sınavı Potala Sarayı'nı gezip, sessiz bir tapınağa, eğitim merkezine geldiler; Ngavan Dei onları karşıladı. Ertesi gün bir keşiş, Adilet'e bağdaş kurarak (lotus pozisyonu) tapınağa dönük oturmasını, gece gündüz geliş amacını düşünmesini söyledi. Adilet sessizce oturdu, Taştan endişeliydi. Gece keşiş tsampa ve sütlü tatlı çay getirdi, uyumasına izin verdi. Buddha'yı düşünmesi istendi ama Adilet anlayamadı; akli evine kaydı, babasının öfkesinin annesine yönelme olasılığına odaklandı. Yumruklarını sıktı, sabretti. Üçüncü gün keşiş dedi: "Bugün sabaha kadar özgürsün."

Evrenin Tek Oğlanı Ertesi sabah Adilet tapınağa geldi ve Lama Tsu ile görüştü. Lama Tsu, Adilet'in "üçüncü göze" sahip olabileceğini, yani geleceği görebilen biri olabileceğini söyledi. Sirius yönünde doğmuş olmasıyla ilgiliydi. Adilet Müslüman olup olmadığını sorunca, ailesinin komünist dönemde ateist olduğunu belirtti. Adilet, Arkhat çalışmaları öğrenmek istediğini söyledi. Gravitasyonel koridorlar ve reenkarnasyon konularını da tartıştılar. Lama Tsu, kâhin yetisine ulaşan kişinin Arkhat olabileceğini açıkladı. Adilet'in adı ve ailesi hakkında konuştular; doğumunun gerekli olmadığını, hatta doğum belgesinin verilmeyeceğini söyledi. Lama Tsu, "Sen evrende benzersiz bir oğlansın, sen burada doğmalıydın, Kırgızistan'da değil," dedi.

Adanmışlık ve Seçim Lama Tsu, Arkhat çalışmasının aile ve aşk gerektirmediğini anlattı; tam bir adanmışlık gerektiğini vurguladı. Adilet'e yeni bir isim verilecek ve saçları tıraş edilecekti. Adilet bunu Tashtan'a anlattığında, Tashtan ailesiyle konuşup ne yapması gerektiğini düşünmeye başladı. Lama Tsu ayrıca Adilet'in 11 yaşında olmasına rağmen, genellikle 7 yaşındaki oğlanları kabul ettiklerini söyledi. Adilet, Yahudi okulundan Shoola adını verdiği kızı olan sevgisini hatırladı; Shoola da onu seviyordu. Adilet sabırlı olmalıydı ve kâhin olma yolunda kendi görevini yerine getirmeliydi.

Pazar Hazırlıkları Taştan, Adilet ve Dei, Adilet için ihtiyaçları almak üzere hareketli Lhasa pazarına gittiler. Adilet, babasının rüyasındaki rehberliği takip ederek Arkhat çalışacağını ilan etti. Üç çift özel üniforma, kaşık, çatal, bardak gibi gereçler ve mantraları ve duaları saymak için 108 boncuklu Tibet tespihi satın aldılar. Dei, Adilet'i saçlarını tıraş ettirmek için bir odaya götürdü; bu, onun ruhsal dönüşümünün başlangıcını işaret ediyordu. Ardından başka bir lama onları karşıladı ve Adilet'e, Sirius yönünde doğduğu için kutsal ismi Mani Yaso'yu verdi; bu, onun benzersiz kaderini simgeliyordu.

Disiplin, Tehlike ve Kültürel Dersler. Erkekler gece ibadetleri için kalkıyor ve öğünlerde Tibet Tanjoor kitabından okuyorlardı. Disiplin çok katıydı; Adilet tuvalete gittiği için bambu sopayla cezalandırıldı. Bir gece, sınıf arkadaşları Mani Yaso'nun boynuna bir yılan sardı. Aniden uyanan Adilet yılanı öldürdü, ancak ardından dövülerek Lama Tsu'nun odasına götürüldü. Dei ona baktı ve sonraki hafta da bakımını sürdürdü. Dei, Kırgızların at ya da yak kesip kesmediğini sordu. Adilet, yılan görüldüğünde Kırgızların zarar vermek istemediklerini göstermek için süt ya da un serptiklerini açıkladı. Tibet kültüründe bu davranış ciddi bir suç sayılıyordu. Adilet evine gönderilmekten korktu, ancak Dei, Panchen Lama'ya (müdüre) yapılan şikâyetlere rağmen Lama Tsu'nun kararının onun manastırda kalıp kalamayacağını belirleyeceğini söyledi.

Her Şeyi Değiştiren Karar. Bir pazar günü, Adilet spor derslerinden izinli olduğu için otele geldi ve amcası Taştan'a tapınakta sonsuza kadar keşiş olarak kalacağını söyledi. Taştan bu karara çok öfkelenildi. Ancak Mani Yaso, Lama Tsu'nun onu Milarepa'nın reenkarnasyonu olarak gördüğünü gizledi. Yılanı öldürdükten sonra okuldan atılma riski vardı, bu yüzden Tanjoor kitabındaki hayvanlarla ilgili mantraları okuyup ezberleyerek disiplinini kanıtladı. Taştan, Adilet'in doğum belgesi olmadığı için okullara alınmadığı günleri hatırladı; anaokulunun duvarlarını boyayarak, öğretmenlerle dostluk kurarak ona yer bulmuştu. Şimdi ise onun keşiş olmayı seçmesi Taştan'da öfke ve çaresizlik uyandırdı.

Thomas Rankin ve eşi Sophie

Etyen'in Kehanet Yolculuğu Thomas Rankin ve eşi Sophie, dokuz yaşındaki oğulları Etyen'i Tibet'e getirdi; olağanüstü yeteneklere sahip bir çocuk. Olayları önceden görür, başkalarını yönlendirir ve hatta New York'taki İkiz Kulelerin çöküşünü bile tahmin etmişti. Korkan ebeveynleri önce bir Hint ezoterik öğretmene danıştı; Etyen'i Katolik Kilisesi'ne papaz olmak üzere göndermelerini önerdi. Bir başka rehber, onları Kailash Dağı, Manasarovar Gölü, kutsal tapınaklar ve keşişlerin bulunduğu yerlere yönlendirdi. Tashtan ve yerel bir rehber eşliğinde aile, on beş gün boyunca bu mistik topraklarda yol aldı. Çin güvenliği tüm fotoğraf ve videoları yasakladı; çocuğun sıradışı yolculuğunun kutsal gizemi korunmuş oldu.

Servetin Ötesindeki Bilgelik Rankinler, Taştan ve rehberleri, rüzgârın eski kapılardan sızdığı, uzak ve yıpranmış bir tapınakta kaldılar. Avrupalı anne Sophie, Tibetlileri medeniyetten uzak yaşamakla eleştirdi, ancak yerel rehber, onların odak noktasının maddi değil, ruhsal huzur olduğunu açıkladı. Daha sonra bir mağarayı ziyaret ettiler; herkes garip halüsinasyonlar yaşadı—Etyen hariç. Manasarovar Gölü'nde, hiçbir keşiş gölün adının anlamını açıklayamadı. Bir keşiş, “manas”ın “bir adam,” ve “göklerin oğlu” anlamına geldiğini söyledi. Burada yolcular, anlamın maddi değil, ruhsal olduğunu gözlemlediler.

Mistik Yolculuklar ve Gizli Güçler Keşiş, Tibetlilerin hâlâ Budizm öncesi Bon inançlarını koruduklarını açıkladı; bu, Taştan'ın akademik ilgi alanlarından biriydi. Tibet okullarında Sirius yönünde doğan bazı kişilerin üçüncü gözünün açıldığını söyledi. Sophie oğlunun yıldızını sordu; Orion'du ve gezilerini zaman kaybı olarak nitelendirdi. Taştan, Doğu astrolojisinin Batı astrolojisiyle uyuşmadığını açıkladı. Kailash Dağı'nda 66 tur yürüyerek kora yaptılar. Sophie bir taşın üzerine oturdu, enerjiyi hissetti ve dilek dilemesi istendi. Rehber, Milarepa'nın işaretlediği kahverengi ve kırmızı taşları gösterdi ve Milarepa'nın

reenkarnasyonunun Tanrı Dağları'ndan gelen bir çocukta olduğunu söyledi. Bu Taştan'ı heyecanlandırdı; akli hemen Adilet'e gitti.

Tapınakta Gizemli Rehberlik ve Dersler Ertesi gün, Buddha resimleri ve kutsal heykellerle süslü bir tapınağa girdiler. Bir lama onlarla ilgilendi; yaşamları ve işleriyle ilgili sorular ve yanıtlar, zihinlerinde gizemli bir şekilde yankılandı. Etyen davet edildi ve ayrıldığında, Tibet'te eğitim alması, on beş yıl keşiş olarak kalması ve karması gereği ömür boyu öğrenim görmesi tavsiye edildiğini açıkladı. Beyaz stupa yanındaki dağın tepesinde Okuyan Adam heykelini gördüler. Sophie dokunmak istedi ama ulaşamadı. Rehber yolculuğun bittiğini bildirdi; Sophie alaycı bir şekilde, bu gezinin Etyen'in zamanını boşa harcadığını söyledi.

İlk Yıl Tamamlandı

Tibet'te Zorlu İlk Yıl Tibet'teki ilk yıl, Mani Yaso için zorlu geçti. Trappa, çocukların öğretmeni ve lama mezunu öğrencisi olarak, Mani Yaso'nun Avrupa (Rus) eğitiminden etkilendiğini ve meditasyon becerilerinden yoksun olduğunu Lama Tsu'ya şikâyet etti. Mani Yaso ayrıca hafıza sorunları yaşıyor, dersleri veya mantraları sık sık unutuyordu. Diğer beş çocuk her gün ateş yakmak ve tahıl temizlemek gibi işlerle uğraşırken, Mani Yaso Lama Tsu'nun özel öğrencisi olarak meditasyon odasına gönderildi, fiziksel işlerden men edildi ve Milarepa gibi büyük biri olacağına inanılıyordu. Trappa'nın kıskançlığı arttı. Disiplin sıkıydı, ancak Mani Yaso'nun adanmışlığı manevi yolunu şekillendirdi.

İkinci Yılın Eğitimi. İkinci yılında, Mani Yaso, okültizm ve metafiziğin büyük ustası Lama Tserren'in sınıfına transfer edildi. Önceki sınıfında, altı çocuktan dördü atılmış, biri başka bir sınıfa geçmişti. Mani Yaso ise dört sınıf atlayarak terfi etti. Lama Tsu, Potala Sarayı'nda Dalai Lama'yı ziyaret ederek Mani Yaso'nun astroloji tablolarını götürdü ve onun Milarepa'nın reenkarnasyonu olduğunu bildirdi. Dalai Lama özel bir emir verdi: Mani Yaso'yu Lama Tsu eğitecekti. Birkaç aşamayı geçmesi gerekiyordu; bunlardan biri de Lama Tserren'in sınıfıydı. Amcası Taştan çoktan Kırgızistan'a dönmüştü. Mani Yaso'nun yeni dersleri metafizik üzerineydi ve hipnoz ile meditasyon kullanılıyordu. Uzun eğitimlerden sonra nihayet düşüncelerini tamamen derse odaklayabiliyordu.

Barlas'ın Hikayesi

Beklenmedik Karşılaşma Tibet'te. Bir gün, Tibetli çocuklara bilgisayar dersi verdikten sonra Mani Yaso (Adilet), Kırgızca bir ses duydu: "Selamun aleykum, kardeş." Şaşkınlıkla döndü ve burada yaşayan bir Kırgız ile tanıştı; adı Barlas'tı. Barlas tapınağa yakıt olarak kurutulmuş sığır gübresi taşıyordu. Mani Yaso, Tibet'te başka bir Kırgız görmekten etkilendi. Barlas, tapınaktaki herkesin Mani Yaso'dan, en yetenekli öğrenci olarak bahsettiğini anlattı. Kendi hikayesini paylaştı: ailesinden kırgın olduğu için Kırgızistan'a dönmeyi düşünmüyordu ve 29 yaşındaydı. İki de et dolu Kırgız mutfağını özlediklerini itiraf etti.

Mafya Sınavları ve Tehlikeli Bahisler Barlas, küçük bir kulübede yaşıyordu ve Mani Yaso'yu Tibet öküz eti ve çorba ile ağırlayıp olağanüstü hikayesini anlattı. 1995'te Budapeşte'de Avrupa Kickboks Kupası'nı kazanmış, İtalyan rakibi Umberto'yu yenmişti. Umberto, kıskançlıkla Barlas'ı kuralsız bir dövüşe davet etti; ödül bir milyon dolardı. Barlas, arkadaşları Askr, Esen ve üç kadın, bunlardan biri Anzhelika ile gitti. Dövüş sırasında Umberto doping altındaydı, yine de Barlas kazandı. Jüri ödemeyi reddetti. Bir avukat, cesur bir mafya çözümü önerdi: ödül için bir çocuğu kaçırmak.

Eve Dönüş YoluÜç kadın, beş yaşlarında narin bir kızı, Barlas ve arkadaşlarının saklandığı ormanın yanındaki eve getirdi. Kız, Umberto'nun eşinin kız kardeşinin kızıydı. Belirlenen gün geldiğinde ödül parası teslim edildi. İsviçre'ye doğru yola çıktıklarında mafya peşlerine düştü. Para kadınlardaydı. Çıkan çatışmada bir kadın ve iki mafya üyesi öldü. Ardından Barlas, Anzhelika'yı gelin olarak alıp Çin sınırındaki, Ysyk Kol bölgesinde bulunan, ailesinin yaşadığı köyüne döndü. Orada, tehlikeden uzakta, düğün hazırlıklarına başladı ve belirsiz geçmişleri yavaşça yeni bir hayata dönüştü.

İntikam Barlas'ın akrabaları arasında "Moryak" lakaplı biri vardı; onun yeni hayatını—parası, gelini ve saygınlığını—kıskanıyordu. Yerel polis, Interpol'ün Barlas ve arkadaşlarını aradığını söyleyince düğün

ertelendi ve Barlas dağlara çekildi. Bir sabah kötü bir hisle geri döndüğünde yıkıcı gerçeği öğrendi: Anzhelika, sarhoş Moryak ve suç ortağı tarafından nehir kenarında saldırıya uğramış, yardıma koşan annesi de saldırıya maruz kalmıştı. Köylüler saldırganları yakalayıp polise teslim etmek istedi. Ancak Barlas geldiğinde, ikisini de öldürdü—bu, onun samosuduydu, intikamıydı.

Zirveler Arasında Hayaller Barlas ve Anzhelika dağlara kaçtı. Khan Tengri Zirvesi göğe dokunuyordu. Birbirlerini çok seviyorlardı. Buzullar soğuktu ama mutluydular. Nehirleri ve çayırları aştılar. Sıcak kaynakları arıyorlardı. Sonunda buldular. Yer cennet gibiydi. Çiçekler açmış, çayırlar sonsuza kadar uzanıyor, yabani meyveler güneşte parlıyordu. Japay Kishiler, vahşi adamlarla karşılaştılar. Garip ve ürkütücüydüler ama zararsız görünüyorlardı. Anzhelika onlara şeker verdi. Birisi daha istedi. Yanlış olduğunu anladılar.

Barlas Anzhelika'yı Kaybetti Vahşi adam Anzhelika'ya dokundu, içgüdüleriyle. Barlas savaştı. Kar, kanla karıştı. Tek gözüyle kaosu gördü. Anzhelika alındı. Barlas yalnız kaldı, kaybın acısıyla sarsıldı. Dağlarda boşuna aradı, bulamadı. Sınırları geçti, Kızıl Su'da sürü otlattı, sonra Tibet'e gitti. Yüzünde tırnak izleri vardı, ruhunda Anzhelika'yı kaybetmenin derin üzüntüsü. Ölümün yaklaştığını hissetti. Mani Yaso'dan, öldüğünde bedenini yakmasını istedi. Barlas dağları ve kaybettiği cenneti hatırladı. Her adımında yalnızlık ve yas izlerini taşıyordu.

Adilet'in ailesi Tibet'e geldi

Ailesi Ziyaret Edince Bir gün, beş yıllık eğitiminden sonra, Adilet'in ailesi Tibet'e geldi. Yanlarında yiyecek dolu çantalar vardı ve onu görmeye çok heyecanlıydılar. Öğretmen haber verdi, Adilet de kaldıkları otele koştu. Onu çok özlemişlerdi. Babası, her zamanki gibi keskin ve sert, hangi bölümde okuduğunu sordu. Annesi, oğlunun Tibetli mollaların programında eğitim aldığını fark etti. Adilet, üçüncü gözünün açılacağını söyledi. Babası, beş yıl geçmiş hâlâ oğlunun ne olacağını bilmediği için parasını boşa gönderdiğini düşündü ve pişman oldu. Babası haykırdı: "Veterinerlik okusaydın daha iyi para kazanırdın!" Adilet, matematik, astronomi, astroloji, fizik ve adalet bilgisini öğrendiğini anlattı. Annesi iç çekerek ekledi: "Oğlum, adalet bu dünyada yok."

Ne Bela Bir Okul! Adilet'in babası, onu içeri almadıkları için Tibet'teki eğitim tapınağına fırladı ve görevlileri dövdü. Tibet'ten ayrılmaya çalıştılar, ama otobüsü durdurması için şoföre ricada bulundular. Babası öfkeyle annesine bağırdı: "Git, çocuğu getir! Bu çocuk deli bir program okuyor!" Annesi, Jahan Tapınağı'na koştu, ağladı, ama içeri alınmadı. Aniden Adilet çıktı. "Baba, annemi azarlama. Tüm parayı geri ödeyeceğim. Burada olmam gerekiyor." Babası onu yakaladı, ama Adilet fısıldadı: "Mani Padme Hum: kaderin ellerinde." "Eğitimi bitirdiğimde döneceğim," dedi. Babası sordu: "Ne zaman?" Adilet: "Bilmiyorum, belki ömür boyu sürecek." Babası mırıldandı: "Allah Allah, ne bela bir okul! Ne zaman bitecek, hiç belli değil!" Annesi yalvardı. Adilet hipnoz kullanarak babasını sakinleştirdi, sonra tapınağa girerek kalacağını söyledi.

Sınavlar

Mani Yaso'nun Sınavları Mani Yaso sınavlarına başladı. Sınavlar zordu ve bazen on iki saate kadar sürüyordu; derin sorulara verdiği cevaplar test ediliyordu. Bir sonraki aşama, on gün sonra yapılacak kompozisyon yazımıydı. Kalachakra, Tanjoor ve Kanjur üzerine, onların felsefesi hakkında yazdı; Kalachakra ona evreni anlamayı öğretti ve reenkarnasyona inanmaya başladı. Sınavlardan sonra öğrencilere üç gün izin verildi, ancak judo, yani denge ve kontrol gerektiren bir dövüş sanatı, ve levitasyon, içsel ruhsal güçle havada süzülme sınavları da yapıldı. Sadece iki kişi geçti: Tibet yöneticisinin oğlu ve Mani Yaso. Lama olmaya layıktılar, fakat o unvanı alamadı. Üç ay sonra Lama Tsu, üçüncü gözünün açılacağını söyledi.

Adilet'in Üçüncü Gözü Lama Tsu, Adilet'in üçüncü gözünün gelecek Salı açılacağını söyledi. Çoğu insanın zaten üçüncü gözü vardır; bu, dünyayı, evreni ve başkalarının iç dünyasını ayrıntılı olarak görmelerini sağlar. Bu yetenek genellikle tanrılara aittir. Eğer herkes bunu kullanabilseydi, insanlar kavga ederdi; bu yüzden üçüncü göz kapalı tutulur, diye açıkladı Lama Tsu. Adilet'e zarar için kullanmaması gerektiğini ve yemin etmesini öğütledi; çünkü lama eğitimi yalnızca adalet içindir. Lama ayrıca Adilet'in isminin adalet anlamına geldiğini, adalet için savaşması gerektiğini belirtti. Adilet ise Shambala ve Kailash Dağı hakkında sorular sordu.

Arhat Olmak O gün, Mano Yaso Lhasa'daki Patala Sarayı'na geldi. Dei, Lama Tsu ve üç bilinmeyen lama onu bir odaya götürdü. Mano Yaso, Tibet çalışmalarını insanlara veya hayvanlara zarar vermek için kullanmayacağına dair yemin etti. Anestezi olmadan alnında hassas bir ameliyat yapıldı: cildi üç kez yıkandı, dikkatlice delindi ve altın kaplamalı bir tampon yerleştirildi. Küçük iğne batmaları hissetti ama gerçek acı duymadı. Zamanla duyuları genişledi—ince kokular aldı ve insanların etrafında renkli ışınlar görmeye başladı. On yedinci günde altın tampon çıkarıldı. Lama Tsu "Milarepa!" diye seslendi. Mano Yaso'nun üçüncü gözü açılmıştı.

Mano Yaso'nun Korumacısı Bir gün, Barlas mutfaktayken Tibetli arkadaşı ona ölümü öğretmeyi teklif etti; çünkü Barlas Anzhelika'yı ölümden sonra görmek istiyordu. Nefesini kontrol etmeyi öğrenirken, ölmeden önce Adilet ile buluşmayı düşündü, ama ustalar buna izin vermedi. Mano Yaso'nun kahverengi-siyah ışınlı eski koruması, suçlanıp tutuklanınca boşluk oluştu. Mano Yaso, gübre taşıyan ve kickboks şampiyonu olan Barlas'ı yeni korumacısı olarak seçti. O gece, Barlas ölmek için uzanmışken, müdür onu çağırdı. Lama Tsu ve Mano Yaso onun yaralarını fark etti, ama enerjisinin saf olduğunu hissettiler. Barlas hayatta kaldı ve Mano Yaso'nun sadık korumacısı oldu.

Saraydaki Mano

Dalai Lama'nın Daveti Bir gün, Tibet'in manevi ve siyasi lideri Dalai Lama, Mano Yaso'yu davet etti. Lama Tsu endişeliydi; Dalai Lama'nın hangi görevleri vereceğini bilmiyordu ve Mano Yaso daha yeni okültizm çalışmalarına başlamıştı. Ziyaret, onun eğitimini bölebilirdi, ama aynı zamanda gerçekten Milarepa'nın reenkarnasyonu olup olmadığını da ortaya çıkarabilirdi. O sabah, mutfakta Mano Yaso ısrarlı otu çayı demledi ve sessizce Milarepa'nın öğütlerini içeren dizeleri okudu. Lama Tsu sessizce izledi; Mano Yaso astral faaliyetlerini yeniden inşa ederken, Milarepa'nın varlığını dikkatle ve ölçülü bir şekilde takip etti.

Reenkarnasyonun Sınavı Mano Yaso, Lama Tsu ile birlikte saraya getirildi. Dalai Lama, Milarepa'nın reenkarnasyonunun neden Tibet'te değil de başka bir ülkede ortaya çıktığını sordu. Lama Tsu, ne cevap vereceğini bilmezken, Dalai Lama'nın bir zamanlar öğrencisi olduğunu ve tuhaf karakterini fark ettiğini hatırladı. Mano Yaso'nun konuşmasını duymadığını söyledi. Dalai Lama araya girdi: Mano Yaso bir hafta kalacak ve test edilecekti. Mano Yaso özenle, tanıştığı insanların iç dünyalarını ve tutumlarını gözlemledi. Dalai Lama, gözlemleri bir sonraki Lamaya ileteceğini söyledi. Mano Yaso, bir Lamanın kötü tutumunu fark etti ve Hindistan'a gitmek üzere olduğunu bildirdi.

Bilgelik Uyuşmazlığı Mano Yaso'nun Dalai Lama sarayına gelişinden iki ay geçmişti. Lama Tsu davet edildi ve dikkatle konuştu: Mano Yaso'nun çalışmalarında hâlâ büyük bir boşluk vardı. Lama Tsu'nun gözleri öfkeyle parladı, ama Dalai Lama, Mano Yaso'ya lama derecesini zaten vermişti ve okul bunu onurlandırmak zorundaydı. Lama Tsu, daha çok çalışması gerektiğinde ısrar etti. Dalai Lama yanıtladı: Mano Yaso, Tibet'in yararına çalışıyordu. Lama Tsu karşı çıktı: Milarepa'nın yolunu insanlık yararına sürdürmeliydi. Dalai Lama ilan etti: Lama Tsu artık Mano Yaso'nun rehberi olmayacaktı.

Kütüphanedeki Mano Yaso Mano Yaso, kütüphanede otururken lama taç giymesi sırasında yaşadığı utancı hatırladı. Tören sırasında Dalai Lama'nın ailesi ritüelleri gerçekleştirmiş, eşi de cübbesini düzenlemeye yardım ederken Mano Yaso kendini utanmış ve mahcup hissetmişti. İki ay boyunca aileye kendini göstermemiş, bu anının ağırlığıyla yaşamıştı. Bugün, çalışmalarına hazırlanırken Dalai Lama'nın eşi içeri girip cübbesini değiştirmesini hatırlattı. Dalai Lama belirdi: "Lama Yaso, bugünden itibaren maaş alacak ve çalışmalarına burada devam edeceksin." Mano Yaso Lama Tsu'yu sordu. Dalai Lama, "O artık yaşlı ve aklını yitirdi; yeni öğretmenin seni çok daha iyi yönlendirecek," dedi.

Lama Tsu Hayata Gözlerini Yumdu

Sahipsiz Vedalar Hastalığın zayıflattığı Lama Tsu, bir hafta önce Dei'den, lotus pozisyonunda oturacak bir insanın sığabileceği sağlam bir ardıç sandık hazırlamasını istemişti. Sessiz bir kararlılıkla, Mani Yaso'nun Dalai Lama'nın elinden kurtarılması gerektiğini söyledi; fakat hiçbir gücün buna karşı koyamayacağını da biliyordu. "Bu dünyadan ayrılacağım," dedi. Üç mektubu Mano Yaso'ya ulaştırması için Panchen Lama'ya verilmek üzere Dei'ye emanet etti. Günler sonra *Bardo Thodol* duaları yankılanırken Lama Tsu hayata gözlerini yumdu. Lotus pozisyonunda gömüldü; ne Dalai Lama ne de Mano Yaso cenazeye katıldı. Dalai Lama'nın bunu onaylamadığı söyleniyordu. Aynı zamanda, Kırgız şampiyon Barlas'ın cenazesine kalabalıklar akın etti, fakat külleri Mano Yaso'ya ulaşmadı.

Mektuplar Lama Busmen, Mano Yaso'nun yeni öğretmeni olarak atanmıştı, ancak Dalai Lama onun yalnızca bir rehber olacağını, yoga öğretmeyeceğini söyledi; çünkü Mano Yaso artık siyasetle meşguldü. Bu durum, onun ilimden uzaklaştığını gören Busmen'i derinden hayal kırıklığına uğrattı. Bu sırada Dei, üç mektupla Potala Sarayı'na ulaştı. Yüzlerce turistin arasında dikkatle ilerleyerek, mektupları küçük bir kutu içinde bir devlet görevlisine teslim etti. Ertesi gün gelen cevap kısaydı: Mano Yaso sarayda değildi. Mektuplar yeniden Dei'nin eline ulaştı.

Yolculuklar

Bayan Har'a Yolculuk Lama Busmen ve Mano Yaso, birkaç yetkiliyle birlikte özel bir görev için Bayan Har Dağları'na gönderildi. Zorlu ve uzun bir yolculuğun ardından, büyücü Dodoi'nin yaşadığı mağaraya ulaşılar. Busmen, Dalai Lama'dan ikinci Milarepa olarak Mano Yaso ile birlikte özel bir mektup getirdiğini söyledi, ancak Dodoi yanıtladı: "Gerek yok, okumayacağım." Yol boyunca Mano Yaso, Sirius'tan gelen Dropa halkı hakkında bilgi almak istedi. Liderleri, onları bitkiler ve özel yiyeceklerle karşıladı, artık dünyalılar gibi olduklarını söyledi; bazıları masum ölümler nedeniyle Sirius'a alınmıştı. Mano Yaso, kendi iç gücüyle Dodoi'den bir kağıt aldı; üzerinde kara büyü dizeleri vardı. Dodoi uyardı: "Kara büyü Mano Yaso'ya geçti; önünde birçok ölüm var."

Üç Aylık Sessizlik Mano Yaso, Bayan Har Dağları'ndaki mağaralarda üç aylık meditasyon için tutuldu. Lama Busmen, mağaranın ağzını mühürlemiş, yalnızca hava girişi ve çıkışı için iki delik bırakmıştı. İçeride, yağda kavrulmuş iki paket arpa ve bozulmayan bir su fıçısı vardı. Işık, volkanik bir taş ile sağlanıyor, özel bir boru insan atıklarının dışarı çıkmasına izin veriyordu. Mano Yaso, tam üç ay üç gün boyunca bu "kara" sessizlikte kalacaktı. Lama Busmen ve korumaları, mağaranın görünmediği, sırttaki uzak bir noktada, sesin ulaşamayacağı mesafede bekliyordu.

Mektuplar ve Lama Tsu'nun Bedeni Bir gün, Mano Yaso'nun eğitim gördüğü Johan Tapınağı'nın rektörü Panchen Lama, Dei'yi çağırdı ve Lama Tsu'nun mektuplarını sordu. Dalai Lama onları istiyordu. Dei, karanlık bodrumda saklı mektupları gördü ve reddetti—mektuplar yalnızca Mano Yaso'ya aitti. Panchen Lama ile yeniden karşılaştığında öfkeyle, "İstiyorsan, lotus pozisyonunda mezarında oturan Lama Tsu'ya sor," dedi. Dalai Lama öfkeyle emretti: Mektuplar alınamazsa, Lama Tsu'nun bedeni çıkarılacak, parçalanacak ve kuşlara sunulacaktı. Mezar ihlal edilecekti, ama Dei, hocasının iradesini koruyarak kararlı kaldı.

Mano Yaso'nun Son Günü Meditasyonun son gününde, Lama Busmen ve korumaları mağaranın ağzını açmaya çalıştılar, ama Mano Yaso ortada yoktu. Onu görememek korku saldı; onun kaybolduğuna inanamadılar. Mano Yaso dışarıdaydı, Dropa lideriyle konuşuyor, Sirius ve halklarının tarihini öğreniyordu. Busmen, korumalara fısıldadı: "Korkudan ölebiliriz." Daha sonra sarayda, Dalai Lama Mano Yaso'ya, zarar verebilecek Lama Toiba'nın niyetlerini görmesini emretti. Mano Yaso, Dodoi'yi zorlayarak kara büyü dizelerini aldığını anlattı. Dodoi uyardı: "Kara büyü birçok insanı öldürür; Milarepa bile bundan kurtulmak için kırk yıl çekti."

Dalay Lama'nın Siyaseti

Lama Toiba ile Karşılaşma Dalai Lama, Mano Yaso'ya Lama Toiba ile görüşmesini, egosunu güçlendirmesini ve niyetlerini anlamasını emretti. Mano Yaso, görüşmenin gün batımından sonra, ahşap veya tuğla bir binada ve bir tercüman aracılığıyla yapılabileceğini söyledi. Lhasa'daki bir restoranda, tercüman Mano Yaso'yu Kamboçya şirketi temsilcisi olarak tanıttı, Lama Toiba ise "Tibet'in ulusal lideri" olarak övüldü. Konuşma sırasında Mano Yaso, Toiba'nın iç egosunu dikkatle gözlemledi. Kara büyü kullanarak Toiba'nın egosunu aşırı derecede güçlendirdi.

Dei'nin Pazardaki Günü Dei, hareketli Lhasa pazarında dilencilik yapmaya başlamıştı. Bir gün Lama Tsu'nun mezarını ziyaret etti ve toprağın bozulduğunu, ahşap tabutun kenarını gördü—Lama Tsu'nun bedeninin hâlâ orada olduğunu hissetti. Pazara dönüp süpürmeye başladığında polis geldi: ertesi gün, Dalai Lama ve yabancı bir heyet pazarı gezecekti, dilenciler uzaklaştırılacaktı. Damema, tekerlekli sandalyedeki bacaksız lider, Dei tarafından taşınıyor ve kalmalarını rica etti; polis buna izin verdi. Dalai Lama ve konuklar gelirken, Dei kalbinden bağırdı: "Mano Yaso, senin için mektuplarım var!" Ama Mano Yaso ne görüp ne de duydu.

Kara Büyünün İşleyişi Aniden, Lama Toiba tapınaktaki derslerinde olağanüstü bir hırsla doldu ve insanlara, Tibet'i ruhani değerler yerine ticaret ve zenginliğin merkezi haline getirdiği için Dalai Lama'ya karşı çıkmaları gerektiğini söyledi. Bir kızı vardı; kızı sarhoş bir adama evliydi. Bir gün, kızı ve damadı kendileri için aldığı evi satmaya çalıştı. Öfkeyle evlerine gidip onları azarladı ve evin belgelerini aldı. Aniden, kızının ellerindeki bir sıvı yüzüne döküldü ve gözleri kör oldu. Hastaneye giderken öldü.

Belediye Başkanı Öldü Panchen Lama, Lhasa Belediye Başkanı da bir evin bodrum katında öldü; Panchen Lama fareler tarafından yenerek can verdi. Eşi, üzerine kara büyü yapıldığını ve zorla meditasyona sokulduğunu söyledi; direnemedi. Dalai Lama, Mano Yaso'ya dedi ki: "Bak, hedef aldığımız insanlar kendi eylemleriyle ölüyor." Mano Yaso kötü hissetmeye başladı.

Mano Yaso ve Kara Büyünün Yükü Mano Yaso, ölümlerle ilişkili olduklarını fark etti; Dodoi'nin kara büyü talimatlarını gördü. Suçluluk duygusu onu sardı, Dalai Lama ise memnun görünüyordu. Mano Yaso'nun kızı ona ilgi göstermeye başladı, fakat o aşkı reddedip keşiş yolunu seçti ve cazibeye kapılmadı. Ertesi gün, Dalai Lama başka bir adamın yaralandığını bildirdi; suçluluk yine geri geldi. Lama Dondup delirmeye başladığında, Mano Yaso mırıldandı: "Bu benim dördüncü kurbanım." Dalai Lama cevap verdi: "Kara büyü burada bir şey ifade etmiyor." Mano Yaso fısıldadı: "Yaptıklarım... suç."

Lama Dondup ve Yasak Tarikat Dalay Lama, Johan Tapınağı'nın rektörü olan Panşen Lama'ya, Lama Tsu'nun cesedini topraktan çıkarıp ya yakmasını ya da açıkta bırakmasını emrettiğinde, bu emri Lama Dondup aracılığıyla gönderdi. Dondup kendi notunu ekledi: "Ben bu emri uygulamayacağım." Panşen Lama bunun üzerine Dondup'a yazdı: "Beni desteklediğin için teşekkür ederim; haksız bir emre uyamam." Mektup Dalay Lama'nın eline geçti. En iyi yönetici olmasına rağmen Lama Dondup kara listeye alındı ve rektör kısa süre sonra ortadan kayboldu. Mano Yaso, Dondup'u ziyarete gittiğinde, lama onu ve Dalay Lama'yı kara büyü yapmakla suçladı, "Ben ölmeyeceğim" dedi ve Mano Yaso'ya şöyle haykırdı: "Ben sana adalet için ders verdim, kara büyü için değil!"

Şifacının Bedeli Mano Yaso, Lama Dondup'un ağır hasta olduğunu öğrendi. Kızı isteksizce ziyaretine izin verdi. Dondup onu suçladı: "Dodoi kara büyü beni öldüremez—ben daha güçlüyüm." Çaresiz kalan Mano Yaso, onu eski bir geleneksel şifacıya götürdü ve şifacı Dondup'u iyileştirmeyi başardı. Mano Yaso, şifacıya Dodoi kara büyüünü yedi kişi üzerinde kullandığını itiraf etti: beşi hayatta kaldı, ancak ikisi öldü. Dondup, Lama Tsu'nun kendisine mektuplar yazdığını ve ortadan kaybolan rektörün bundan haberdar olduğunu açıkladı. Mano Yaso hem Dondup'tan hem de Lama Tsu'nun mezarında af diledi. Onun ve Dalay Lama'nın Dodoi kullandığına dair söylentiler yayıldı. Dondup'un iyileşmesinin ardından şifacı öldü. Gazeteciler cenazede Mano Yaso'yu sorguladı, ancak o sessiz kaldı.

Aşk, Kaçış ve Yemin Dondup'un kızı Mano Yaso'ya yaklaştı ve aşktan söz etti. "Keşiş olmamalısın," dedi. "Sevmelisin. Aşk dünyadaki en yüce duygudur." Aniden Dondup ağır haberlerle geldi: Dalay Lama, saraydan kaçtığı için Mano Yaso'nun tutuklanmasını emretmişti. Ayrıca Mano Yaso'nun büyü yaptığı iki general sabotaj suçlamasıyla tutuklanmıştı. "Lama Tsu bana bir işaret verdi," dedi Mano Yaso. "Mektupları Dei'de olabilir. Onları bulmalıyım. Dikkat çekmemem için eski giysileriniz var mı?" Dondup, polisleri onu tutuklayabileceğini uyardı. "Dalay Lama'yı sadece sen durdurabilirsin," dedi. Mano Yaso kararlıydı: "Bir daha asla kara büyü kullanmayacağım."

Lama Tsu'nun Mektupları Mano Yaso eski kıyafetlerle kılık değiştirip tapınağa gitti ve Dei'nin odasını aradı ama hiçbir şey bulamadı. Komşular Dei'nin çarşıda dilencilik yaptığını söyledi. Dei'yi dilencilerin lideri Damema'nın baskısı altında buldu. Mektuplar onun sandığındaydı. Mano Yaso, Dei ile dilencilerin kaldığı yere geldiğinde, Damema ve kadınlar ona ilgi gösterdi. Mektupları gösterdi ama vermedi. Mano Yaso anında kaptı. Dei, Damema'ya kızdı. Mano Yaso ve Dei bir otelde sığınak aradı. Tek müsait oda, para karşılığı misafir ağırlayan muhafızların yanındaydı. Orada sonunda mektupları açtılar.

Mano Yaso Mektupları Açtı Bugün bu mektubu açtığına, yolunun zor ve kaygan olduğunu ve sonunun insanlık için felaket getirebileceğini bil. Oğlum Yaso, yollarımız ayrılmadan önce siyah ile beyazı, iyi ile kötüyü, doğru ile yanlış, adalet ile adaletsizliği, helal ile haramı açıkça ayırt edememiştin. Senin yaşında bunları ayırt etmek zordur, çünkü her şey birbirine karışmıştır. Duygularım yarı ölü, yarı sana yönelmiş durumda. Şimdi son dersimi dinle. Bunun için Dei'ye ihtiyacın olacak. Akıntıya karşı gidersen karanlığa düşebilirsin; doğru yoldan ayrılırsan yolun eğrilir. Bu yüzden oğlum, yolunu dikkatle seç.

Lama Tsu'nun Dei'ye Talimatları Oğlum Dei, bir gün yaptığımız işin haklı olduğu anlaşılacak. Kutsal Milarepa'ya hizmet etmek için seçildik—bu amaca sadık kal. Mani Yaso'yu yanına al ve Manas Gölü'ne git. Sakya Buddha'nın yaşadığı eski manastırı hatırlıyorsun. Girişte, üzerinde Buddha'nın resmi olan büyük taşı bul; onun sağındaki mağaradan ilerleyerek göle ulaş. Sol taraftaki dik kayada kırmızı bir taş vardır—onu Mani Yaso yerinden oynatacak ve gizli mağaranın girişi açılacak. İçeride el yazmaları bulunur. 66.66.66 numaralı tomarını bul ve talimatları dikkatle uygula. Bu mektubu yak. Diğerlerini zamanı gelmeden açma.

Mano Yaso ve Saray Emri Dei ve Mano Yaso, Tibet'teki Manasavir Gölü'ne gitmek için taksi tutmak istedi. Otelden çıkarken polis, Mano Yaso'yu yakalayıp saraya götürdü. Dalai Lama, suçlanan generallerle neden görüştüğünü sordu. Mano Yaso, "Büyüyü kaldırmak istedim" diye yanıtladı. Dalai Lama, "21. yüzyılda keşiş olamazsın. Hayatını seç. Öğretmenin Lama Tsu 14. yüzyıl yöntemleri öğretti, eşim de senin için sürpriz hazırlıyor" dedi. Altı polis Mano Yaso'yu korudu, fakat komutan, onun kaçtığını bildirdi. Bu sırada Dalai Lama, Nepal Cumhurbaşkanı'ndan bir mektup aldı: "Yeni Milarepa senin düşmanlarınla savaşıyormuş; Mano Yaso'yu resmi bir görev için Katmandu'ya gönderebilir misin? Yardım et."

Seleng'in Mano Yaso'yu Arayışı Dalai Lama, bir aygırın kısraklarını kaybettiği bir hikaye keşfetti ve bunu kimin yazdığını sordu. Adamları, Mano Yaso'nun odasının incelendiğini ve yazılarının bulunduğunu bildirdi. Mano Yaso keşif olduğunu itiraf etse de, Dalai Lama onun kızı Seleng için bir şeyler yapmış olabileceğinden şüphelendi. Seleng, Mano Yaso'ya olan aşkı herkesin bildiği şekilde, babasının onu aramadığından şikayet etti. Kararlı bir şekilde Mercedes 600 ile Lhasa sokaklarında trafik kurallarını hiçe sayarak dolaştı, polisler ona yaltaklanıyordu. Sokakları aradı, Johan Tapınağı'na gitti ve Mano Yaso'nun kaldığı son otele uğradı. Arkadaşlarından biri orada hizmetçi olarak çalışıyordu; Seleng onu Mano Yaso'yu saklamakla suçladı. Hizmetçi öfkeyle, "Senin Mano'na ihtiyacım yok!" dedi. Polisler sonunda Seleng'i yakaladı ve zorla akıl hastanesine götürdü.

Dei ve Sorju

Sorju'nun Seçimi Kültür Devrimi sırasında zarar görmüş Sak Muni Manastırı, keşif Sorju'nun yaşadığı ve her sabah karları erittiği Manasarovar Gölü yakınlarında duruyordu. Rivayete göre Buda bir zamanlar oradaki bir mağarada yaşamıştı. Soğuk bir sabah, Dei titreyerek içeri girdi. "Ben sadece bir dilenciyim," dedi, ancak Sorju karşılık verdi: "Sen basit biri değilsin—hükümet başın için bir milyon yuan ödül koymuş." Sorju, sınır görevlilerinin günler önce onu aradığını da ekledi. Kısa süre sonra Tibet radyosu, Mano

Yaso'nun kaçışını duyurdu ve Dei adında bir keşişten bahsetti. Ödüle rağmen, Sorju onu ihbar etmedi, serveti bir kenara bırakıp sadakati tercih etti.

Sorju'nun Sezgisi “Sorju” dedi Dei sessizce, “bir milyon yuan benim başım için değil, Mano Yaso'nun başı için.” Sorju sakince cevap verdi: “Ona ulaşmak için senden başlarlar—sen Dei'sin, değil mi?” Dei, keşişin en başından beri her şeyi bildiğini, ama sessiz kaldığını anladı. İçini korku kapladı, fakat Sorju onu sakinleştirdi: “Korkma, Keşiş Champa. Dei olsan bile benim için yine Champa'sın.” Sonra Sorju, Mano Yaso'nun nerede olduğunu sordu. Dei onun derin meditasyonda olduğunu söyledi. Sorju başını salladı; basit sözlerinin ardında gizlenen bilgeliğiyle her şeyi anlıyordu.

Tutuklama ve Çatışma Aniden Çinli sınır görevlileri geldi, Dei ve Sorju'yu yakalayıp tutukladı. Manastırdaki odaları aradılar ve ikisini de götürdüler. Dei ve Sorju birkaç gün boyunca tutulup sorgulandı. Tam bir hafta sonra, Tibet Özerk Bölgesi'ndeki iki devlet kurumu arasında bu olay yüzünden bir çatışma çıktı. Tibet Koruma Komitesi (TCC) başkanı, Dalai Lama'ya gönderdiği açıklamada, sınır karakolunun yetkisi dışında tutulan kişileri sorgulama hakkı olmadığını belirtti. Buna rağmen 6. sınır karakolu, Dei ve Sorju'yu beş gün boyunca TCC'ye teslim etmeden sorgulamıştı. Bu durum yetkililer arasında ciddi bir gerilime yol açtı.

Sorgu ve Umut Sınır görevlileri, Dalai Lama'ya verdikleri yanıtta, Dei ve Sorju'nun “sınır düzenini ihlal ettikleri” için sorgulandığını söyledi. Bu nedenle konu günlerce çözülemedi. Tibet'in sınır işlerine karışma hakkı yoktu. Bu sırada Dei ve Sorju, farklı yollarla Pekin'e götürüldü. Mansarovar karakolundaki sorgularda ağır işkence gördüler. Sorju, üç gün üç gece aynı pozisyonda tutuldu ama bunu Dei'ye söylemedi. Dei ise yaralıydı. Mano Yaso'nun onları kurtaracağına inanıyordu. Sorju şüphe etti, fakat Dei onun gizemli güçlere sahip olduğunu söyledi. Yine de Sorju umutsuzdu: “Biz burada çürürüz,” dedi. Dei ise, “Gerekirse kaçırız,” diye karşılık verdi.

Mani Yaso Arayıştaydı

Mani Yaso'nun Kutsal Sığınağı Manas Gölü'nün üzerinde, yüksek bir kayalıkta saklı kutsal bir yer, Mani Yaso'nun bir yıl boyunca yoğun ezoterik çalışmalar yaptığı alan oldu. Son üç ay ve üç günü ise “Agni-yoga” yöntemiyle tam sessizlik içinde geçti. Her üç haftada bir, cömert keşiş Dey gece gizlice kızarmış arpa ve temiz su getiriyordu. Mani Yaso, minnettarlığını sadece fısıldayarak ya da kağıda yazarak gösterebiliyordu. Bir gün Pekin Radyosu, “Tibet makamlarından kaçan bir Kutsal Milarepa”dan bahsetti. Mani Yaso, kendisi hakkında neden “kaçıyor” denildiğini anlamadı; Dalai Lama peşindeydi ama o kendini masum hissediyordu.

Mano Yaso'nun Çalışması Mano Yaso, günlerini eski Sanskritçe metinleri Tibetçeye çevirmekle geçiriyordu. Birçoğu Marpa'ya ait olup, öğretmeni Lama Tsuzhang tarafından kopyalanmıştı. Lama Tsunku'nun yöntemini izliyordu: dikkatle okumak, anlamını bulmak, üzerinde düşünmek ve özetlemek. Bu “düz yol” çalışması dokuz ay sürdü. Son üç ayda, Mano Yaso keşiş Dei'ye yazdı: “Üç ay gelme. Kendine dikkat et ve sonra benimle buluş.” Dei'yi ip ile dikkatlice indirdi.

Sessizliğin Sınavı Mano Yaso'nun üç aylık sessizliğinin son aşaması, kaderle yüzleşmeyi amaçlayan “Idam” ritüeliydi. Derin samadhi hâlinde, sonsuz boşlukta geçmişini, çalışmalarını ve hedeflerini düşündü. Sessizlik ona sonuç getirecek miydi? Doğru muydu? Hatalarını düzeltebilir miydi? Bu hâlde kutsal kişiler veya atalarının görüntüleri belirebilirdi. Eğer kader değişmezse, Mano Yaso kara büyücü Dodai'nin formunu alıp son mağarasına gitmeliydi. Şüpheyle bunalmışken, aklına rehberi ve baba figürü Lama Tsu geldi—ona yol gösterecek ve başarısız olmamasını sağlayacaktı.

Yaşam Çemberi Mani Yaso, omzuna dokunan bir el hissetti ve uzun, kemikli bir adam tarafından loş bir geçitten yönlendirildi. Yağ lambaları “Yaşam Çemberi” sembolünü ve üç büyük siyah granit tabutu gösteriyordu. Dev bir heykelin önüne geldiklerinde, yüzünü görmek için yan merdivene tırmanmak gerekiyordu. Mani Yaso, rehberi gibi üç kez eğildi. Heykel çok kutsaldı—büyük Saki Muni Buda. Şaşkınlıkla fark etti ki, onu yönlendiren adam Milarepa'ydı. Mani Yaso, onu tanımadığı için titredi ve hayranlık ile şaşkınlık içinde kaldı.

Milarepa'nın Tanıklığı Milarepa uzun süre sessizce durdu, sonra hayranlıkla konuştu: “Bu genç Kırgız, adı Adilet, Tibet adı Mani Yaso. Onun bir yıllık Agni-yoga uygulamasını izledim, adeta baştan ayağa titredim. İnsanlardaki en büyük kusuru—içsel bencillik, Ego’yu—düzeltmenin yolunu buldu.” Genç adamı kucaklayarak, Buddha’nın cevabını beklediler. “Bir yol Dünya’da vardı, oğlum, ama az kişi bunu kabul eder. Emiljol’a ulaşmak gittikçe zorlaşıyor. Ne ben ne de benden önce gelenler başaramadı. Bin beş yüz yıl sonra gelen Milarepa buna tanık. Bu genç inanç ve umut taşıyor. Sessizliği meyve versin, ey Sakya Muni Buddha. Shambhala’yı dinle—Kalagiya, Manas.”

Mani Yaso’nun Fısıltıları Baharın ilk günlerinde, buzun önünde suyun şırıltısı duyulurken, Tibet’in dört bir yanına Mani Yaso hakkında söylentiler yayıldı; bir yıldır kayıptı. Bazıları “Tehlikeli bir kara büyücü Lhasa’da ortaya çıktı,” derken, bazıları “Başkente bizzat Milarepa var” diyordu. İnsanlar şaşkına dönmüştü. Şef, sınır muhafızının sorgu tutanağını Dalai Lama’ya sundu: “Evet, Yüce Efendim. Mani Yaso Koruma Binası civarında. Eğer yakalanmazsa hemen—” Memur izin isteyip bizzat rapor vereceğini söyledi. Dalai Lama sakin kaldı: “Onu yakalamayacağız. Hiçbir yere kaçamayacak.”

Mano Yaso’nun Vahyi Soğuk bir bahar gecesi, Lhasa’da Mani Yaso, Lama Tsu’nun gri mezarının önünde diz çökerek öğretmeninden telepatik bir sıcaklık hissetti. “Hazırım, baba,” diye düşündü. Lama Tsu, insan zihnini nasıl anladığını sordu. Mani Yaso açıkladı: Eski Tibet inançlarını, modern moleküler genetiği ve agni-yoga sessizliğini birleştirerek, bir kişinin yaşını embriyo aşamasına kadar geri izleyebiliyor ve erkek ile dişi spermlerin nükleer titreşimlerini dengeleyerek egoyu düzeltebiliyordu. Planları, talimatlarını birçok dile çevirmek, merkezler kurmak, sesli dersler kaydetmek, mantraları internetten yayınlamak ve dünya çapında kamu kuruluşları oluşturmak üzerineydi.

Mano Yaso’nun Görevi Yıllardır Dalai Lama’nın günü yoktu; iş, aile ve günlük yaşam birbirine karışmıştı. Kara büyüye uğramış Mano Yaso kaçmıştı ama bulunsaydı bile yakalanamazdı. Birden “acil” telefon çaldı: koruma şefi canavarı yakaladıklarını söyledi. Dalai Lama şaşkınlıkla, “Kim?” diye sordu. Eşi yanıtladı: “Mano Yaso! On kez yakalandı, yüz kez hapse girdi!” Ama Mano Yaso görüldü; sakin, Johan Okulu programına göre meditasyon yapıyordu. Dalai Lama hatırlattı: Tibet’in siyasi görevi meditasyondan daha önemli. Nepal, Çin ve Kırgızistan liderleri onun ziyareti için rica etmişti. “Şimdi görevin Çin’e gitmek,” dedi.

Mano Yaso’nun Yolculuğu

Mano Yaso’nun Yolculuğu ve Adalet Arayışı Mano Yaso önce hapishaneye gidip bir zamanlar hedef aldığı görevlinin büyüsunu ortadan kaldırdı. Ardından Lhasa belediye başkanının oğlunun ofisini ziyaret ederek ondan af diledi. Yolculuğuna Çin’de devam etti ve burada Komünist Parti lideriyle görüştü. Hindistan’da bir kez daha adaletsizliğe tanık oldu. Daha sonra Kırgızistan’da, kaçakçılıkla ilgilenen bir kamyon şoförü olan Temir ile karşılaştı. Temir bir zamanlar profesördü, ancak düşük maaş nedeniyle bu işe zorlanmıştı. Destek görmemiş ve unutulmuş bir büyük Kırgız bilgininden söz etti. Mano Yaso’nun gittiği her yerde adaletsizlikle karşılaştı ve Temir ülke başkanının yozlaşmış olduğunu iddia etti.

Kırgızistan’da Devrim ve Hayal Kırıklığı Kırgızistan’da cumhurbaşkanı derin bir şekilde yozlaşmıştı ve kızı iktidardaki partinin lideri olarak yükseldi. Aflatun bölgesinde yerel halk yetkililere karşı protesto gösterileri düzenledi, ancak güvenlik güçleri ateş açtı. Bu olay, ülke genelinde kitlesel protestolara yol açtı. Mano Yaso, devrim ilerlerken cumhurbaşkanının kaçtığını çevrimiçi olarak öğrendi. Ancak iktidar değişikliğinden sonra bile halkın arasında karanlık ve ağır enerjiler gördü—adalet duyguları baskı altında kalmıştı. Ona göre yeni liderler de farklı değildi ve halkın umutları gerçek anlamda gerçekleşmemişti.

Moskova’da Mano Yaso Mano Yaso Moskova’ya gitti; burada bir kadınla birlikte “İndigo neslinin temsilcileri” olarak tanıtıldı. Orada kendisini Nostradamus’un reenkarnasyonu olarak tanıtan biriyle karşılaştı; bu kişi, çalışmaları Hristiyanlara zarar verebilecek bir profesörden söz etti. Mano Yaso, kendi görüşüyle bu girişimi durdurdu. Kısa süre sonra, Stalin dâhil Sovyet liderlerinin beyinlerinin saklandığı bir bodrumda patlama olunca şehirde büyük bir kaos çıktı. Daha sonra bir terörist ile görüştü. Tartışmada Mano Yaso, “Tanrı fikrini insan yarattı” dedi; adam onu “kâfir” ilan edip cihat çağrısı yaptı. Mano Yaso ise tüm dinlerin eşit olduğunu savundu.

Milarepa ve Değişen Dünya Yarım yüzyıldan fazla zaman geçti ve Mani Yaso, kutsal Milarepa'nın reenkarnasyonu olarak tüm dünyada tanındı. Bu unvana alışmıştı; sadece arkadaşı, Nostradamus'un reenkarnasyonu Kont de Saint-Germain, ona "Mila" ya da bazen "Arhat" diyordu. Dünyanın durumu hakkında sık sık konuşuyorlardı. Dünyanın aurası hızla değişiyordu; Orta Doğu'daki savaş ve insanların artan agresyonu nedeniyle koyu mavi gamması yükseliyordu. Deniz seviyeleri yükseliyor, milyonlarca kişi kıyılara göç ediyordu. New York, Paris ve Londra gibi büyük şehirler boşaltılmıştı. Bir sanal sunucu, evrende yaşanan uzay gemisi çarpışmalarının insanlığa verdiği büyük zararları bildiriyordu.

Dropa Halkıyla Karşılaşma Mano Yaso, Dropa halkının yanına geldi. Liderleri ona, sürekli aynı resmi çizen genç bir kızdan bahsetti: bir göl, dağlar ve siyah zirveler. Kız ayrıca sudan gelen bir ses duyduğunu iddia ediyor, aniden "Nool!" diye bağırıyor ve koşuyordu. Lider, Nool'un onların memleketi olan gezegenleri olduğunu ve insanların onu Sirius olarak bildiğini açıkladı. Kız ayrıca "Zaya" kelimesini tekrar ediyor, bu kelime "rüzgar" anlamına geliyordu. Bunu duyan Mano Yaso heyecanlandı ve "İşte aradığım şey—bir kasırga, bir çekim geçidi!" dedi. Ona göre kızın vizyonları gizli bir yolu işaret ediyordu.

Lama Tsu'nun Üçüncü Mektubu Lama Tsu'nun üçüncü mektubu kısaydı: "Oğlum Yaso, gençliğimde Kalachakra metinlerini çeviremedim; ancak 84 yılın ardından insanlığın ihtiyacını anladım." Metinlerde evrendeki tüm gezegenlerde farklı yaşam biçimleri olduğu, Dünya'nın insan olmadan da var olacağı yazıyordu. "Nool" adlı parlak bir gezegende insanlar 300 yıl yaşar, sonra ruhları ağaçlara dönüşür. Sakyamuni Buda'nın da bunu arzuladığı söyleniyordu. Mektup "Elveda" diye bitiyordu. Milarepa bunu okuyunca durdu ve düşündü: Neden "elveda"?

Şantamani'nin Keşfi Milarepa, Saint-Germain ve Lurgan-la, Kailash'ın altında Shambhala'nın gizli kapılarına ulaştı ve onları ses gücüyle açtı. Tünellerde ilerleyerek dev tabutların bulunduğu salonlardan ve Sakyamuni Buda'nın heykelinin yanındaki altın geçitten geçtiler. Beşinci gün koyu safir bir kapıya vardılar. İçeride beyaz mermer bir oda ve gümüş sis içinde parlayan bir granit kutu vardı. Milarepa, içindeki taşın Şantamani olduğunu söyledi. Enerjisiyle kutuyu açtı ve kutsal taş ilk kez bulundu—Nostradamus'un tahmin ettiğinden önce, 2133 ya da 2145 değil, 2060 yılında.

Kailash Üzerindeki Ses 22 Haziran gecesı, yılın en kısa gecesinde, Milarepa yüz kadar mummyayı Kailash Dağı'nın zirvesine taşıdı ve onları bir küpün içine yerleştirdi. İki gece boyunca hiçbir şey olmadı. Üçüncü gece Kalagiya'nın sesi yankılandı ve dağ açılarak karanlık, yıldızsız bir gökyüzü ortaya çıktı. Shambhala'dan gelen bir ses, insanlık için acı çeken ve fedakârlık yapanın kim olduğunu sordu. İnsanların karanlığa ve egoya kapıldığını söyledi. Artık kaderleri Büyük Doğa'nın ve kendi ellerindeydi. Düşünme gücü verilen insan, yolunu bulmalıydı; çünkü hatalarına rağmen ona yalnızca Doğa rehberlik edebilirdi.

Kayıp Yavru Milarepa (Adilet), çocukluğundan nadir ve mutlu bir günü hatırladı. Küçük sarı bir yavru cesurca suda yüzüyor, çocukların ilgisini çekiyordu. Sonunda Adilet, zayıf ve aç yavruyu eve taşıdı. Büyükannesi ona Moynok adını verdi. Babası başta sevmeseydi de kalmasına izin verdi. Oyun oynamayı ve cesurca Rem isimli güçlü boğanın etrafında bile koşmayı seviyordu. Ancak kısa süre sonra yavru hasta oldu. Veterinerler farklı teşhisler koydu. Bir gün babası acısını sona erdirmek için iğne yapmaya karar verdi. Korkan Adilet, yavruyu sakladı. Ertesi gün, Moynok kaybolmuştu—belki de kozmosta yeni bir yolculuğa çıkmıştı.

Milarepa ve Kua-Kua Bir hafta sonra, Samanyolu'nda nadir bir kütleçekim olayı gerçekleşti ve ışıklı bir koridor tüm dünyadaki gözlemcileri tarafından kaydedildi. Milarepa, Kailash Dağı'nın "göbeği"nden sevinçle çıkarak Bayan Hara Ula'ya geldi. Burada yüksek sesli müzik ve dans vardı. Kaos içinde, Sirius'u çizen Kua-Kua adlı kız Milarepa'nın bileğine dokundu. Milarepa onu kucağına aldı. Maskeli bir kız Tanrı'nın dünyayı yok etme hakkı olmadığını haykırdı; Milarepa, Tanrı'nın amacının insan mutluluğunu korumak olduğunu söyledi. Ona kötülükten arınmasını, çimenlere uzanmasını ve gerçek aşkıyla Nool gezegenine uçmasını tavsiye etti.

KARAKTER ANALİZİ

Adilet (Mano Yaso)

Adilet, Hermann Hesse'nin Siddhartha romanındaki Siddhartha ile Saint-Exupéry'nin Küçük Prens karakteriyle kıyaslanabilir, ancak her ikisinden de daha karanlık ve daha derin yarlara sahiptir. Siddhartha gibi, Adilet de doktrinlerden ziyade tecrübenin şekillendirdiği bir manevi yolculuğa çıkar. Mano Yaso'ya ve nihayetinde Milarepa'ya dönüşü, hakikatin peşinde koşan bir arayışı, acı, disiplin ve içsel değişimden geçerek yansıtır. Yine de Siddhartha'dan farklı olarak Adilet'in yolu, toplumsal haksızlık, siyasi yozlaşma ve şiddet ile damgalanmıştır; bu durum onun manevi gelişimine çok daha sert ve daha trajik bir boyut kazandırır. Aynı zamanda Adilet, dünyayı olağandışı, kozmik imgelerle anlatışı nedeniyle Küçük Prens'i anımsatır. Dünyanın dönüşünün aksi yönünde koşmak veya salıncak tarafından kendisine "kozmosa" çağrılması gibi sözleri, çocukça ama derinlikli bir hayal gücü sergiler. Küçük Prens gibi o da gerçeği sembolik bir göze bakarak görürken, yetişkinler onu anlamaz ve garip bulup reddederler. Ancak Adilet, Saint-Exupéry'nin kahramanından çok daha acımasız bir dünyaya aittir. Masumiyeti sürekli aşağılanma, dışlanma ve zulümle test edilir. Bu bakımdan Adilet bu iki figürün arasında durur: Siddhartha'nın manevi arayışını ve Küçük Prens'in vizyoner duyarlılığını paylaşır, ancak karakteri çok daha şiddetli ve adaletsiz bir gerçeklik tarafından biçimlendirilmiştir.

Daha sonra Mano Yaso olarak anılan Adilet, haksızlıkla şekillenmiş bir çocuktur. Doğduğu andan itibaren "milyonuncu vatandaş" safsatasıyla damgalanır; bir an kutlanır ve sonra silinip atılır. Bu yüzden adalet onun için asla soyut bir fikir değildir; onur, kimlik ve hayatta kalma ile iç içedir.

Adilet ismi, anlamı "Adalet" olduğu için, ona hem bir yük hem bir amaç olur. Bir çocukken Adilet vahşi ve tuhaf görünse de derinden algılayıcıdır. Sadece dünyayı çekmez anlamaz; onu çözmeye çalışır. Reddedilme, aşağılanma ve dışlanma ona kurumların genellikle doğruluğu değil gücü koruduğunu öğretir. Bu deneyimler onu sessiz, inatçı ve içten güçlü kılar. Tibet'te Adilet, Mano Yaso olur. Bu yeni kimlik huzursuz iç hayatına disiplin katar. Sessizlik, çalışma ve ızdırıp yoluyla görünümünün ötesini öğrenir. Ancak yolculuğu saf ya da kolay değildir: Ruhsal gücün de bozulabileceğini ve kontrol için kullanılabileceğini keşfeder. Zararın içine karıştığında, suçluluk ve sorumlulukla yüzleşmek zorunda kalır. Adilet'i en çok tanımlayan şey, ızdırabın onu yıkmamasıdır. Bunun yerine onu adalet arayışına dönüştürür; önce kendisi için, sonra başkaları için. Mano Yaso ve nihayetinde Milarepa olarak, eşitsizlik ve egonun yönettiği bir dünyada anlamı eskitmek isteyen, dayanıklılık, ahlaki mücadele ve arzuyla biçimlenmiş bir figür olur.

Güçlü Adilet hem travma hem de sezgiyle şekillenmiş, ancak yine de güçlüdür. Başlangıçta kirli, asi ve yakalanması zor bir vahşi çocuk gibi görünse de deli değildir. Algılayıcı, hassas ve çevresindeki dünyadan derinden haberdardır. Acı içindeyken bile deneyimi anlamaya (mana) dönüştürür. Dünyanın dönüşünün aksi yönünde koşmak veya salıncak tarafından kendisine "kozmosa" çağrılması gibi garip sözleri, ızdırbara sadece tepki vermediğini, onu yorumladığını gösterir. En erken mücadeleleri ona sert gerçekleri öğretir. Okuldan atılmak, uyuşturucu bağımlısı gibi iftira atılmak ve "milyonuncu çocuk" skandalında silinmek, kurumların doğruluğu korumak yerine genellikle doğruluğu cezalandırdığını ortaya koyar. Ayrıca merhametin zayıf olabileceğini, alayla veya reddedilmeyle kolayca değiştirilebileceğini öğrenir. Ancak bu yaralar onu yok etmez. Aksine, onu daha güçlü ve içten daha kararlı kılar.

Algılayıcı Adilet, etrafındakilerden farklı dünyayı görmesini sağlayan doğuştan gelen yüksek bir duyarlılığa sahiptir. Yanlış anlaşılan bir çocukken bile gerçekliğin gizli yapılarını algılar, acıyı "Dünyanın dönüşünün aksi yönünde koşmak" gibi sembolik bir dille çevirir. Bu sezgi Mano Yaso'nun ruhsal "üçüncü gözüne" evrilir. Sarayın ritüellerinin arkasından Dalay Lama'yı yöneten egoyu ve siyasi yozlaşmayı görür. Kara büyü'nün içinde saklanan karanlığı ve başkalarındaki samimiyezsizliği sezme yeteneği onu doğal bir karakter yargısına dönüştürür. Gerçek ruhsal otoriteyle boş performansı ayırt etmesini sağlar. Bu görüş, başkalarının görmezden geldiği gerçeklere tanık olmasını zorunlu kıldığı için bir yükür, ancak yaşadığı karmaşık manevi arazide yolunu bulmasını sağlayan en büyük armağandır.

Disiplinli Disiplin, Adilet'i reaktif bir kurbandan bilinçli bir arayıcıya dönüştüren köprüdür. Mano Yaso olmak, sınırlarını test eden katı bir yapıya boyun eğmeyi gerektirir. Tibet, ham sezginin tekniklere dövuüldüğü "Sessizlik Denemesi", açlık ve fiziksel zorluklar yoluyla bir laboratuvar olarak hizmet eder. Disiplini, kaosunu yapılandırmak için bilinçli bir seçimdir. Manastırın kurallarını—başını tıraş etmek, metinleri ezberlemek, cezaya katlanmak—kabul ederken yine de içsel özerkliğini korur. Yorgunluk, korku ve kültürel izolasyon karşısında odaklanma yeteneği, çelikten bir irade gösterir. Gerçek içgörünün sihirli bir kısayol değil, sürdürülebilir çabanın sonucu olduğunu öğrenir. Bu disiplinli doğa, manastır rütbelerinde yükselmesine ve sarayın yoğun psikolojik baskısından hayatta kalmasını sağlar, hem kendini hem de güçlerini kontrol edecek zihinsel savaşıllık olduğunu kanıtlar.

Vicdanlı Adilet'in karakterinin en karmaşık yönü, olgun bir vicdana dönüşen derin ahlaki sorumluluğudur. Kusursuz bir aziz değildir; özellikle kara büyü kullanımının içine karıştığında hata yapmaya müsaittir. Ancak büyüklüğü, bu suçluluğu nasıl ele aldığında yatar. Etrafındaki yozlaşmış görevlilerin aksine, eylemlerini meşrulaştırmayı reddeder veya başkalarını dolaylı zarar (kayıp) olarak görmez. Gücünün zarara yol açtığını fark ettiğinde derin bir pişmanlık duyar. Egoyu pekiştirmek yerine itiraf, onarım ve geri çekilme (kaçış) seçer. Öz-düzeltilme kapasitesi Milarepa'ya evrimini tanımlar. Kişisel adaleti aramaktan evrensel adaleti temsil etmeye geçer. Mütevazı bir hizmetkar olarak son aşaması, eylemlerinin ağırlığını anladığını gösterir. Gerçek gücün başkalarını egemenliği altına almakta değil, saf niyetle onlara hizmet etmek ve doğruyu yozlaşmadan korumakta yattığını kabul eder.

Taştan

Taştan, Adilet'in hayatında hayati bir rol oynar; çünkü çocuğun tuhaflığının delilik değil, potansiyel olduğunu fark eden ilk kişidir. Başkaları Adilet'i sorunlu, vahşi ya da kırık bir çocuk olarak görürken, Taştan bu farklılığın içinde bir anlam sezer. Bu yönüyle, Adilet'in acılı çocukluğu ile daha sonra Mano Yaso'ya dönüşmesi arasında bir köprü olur.

Taştan yalnızca bir amca değil; aynı zamanda bir rehber, koruyucu ve yorumcudur. Adilet'e, ailesinin ve toplumun çoğu zaman veremediği şeyi sunar: kendini anlamlandırabileceği bir çerçeve. Felsefe eğitimi almış, din, mitoloji ve Tibet'e ilgi duyan biri olarak, Adilet'in sıra dışı davranışlarını bir başarısızlık değil, daha büyük bir kaderin işareti olarak okuyabilir. Adilet'in yolunun karşı koyuşla biçimlendiği fikri, anlatının en önemli düşüncelerinden biridir; acıyı yöne dönüştürür.

Taştan aynı zamanda pratik bir destekçidir. Okul sorunlarından sonra Adilet'e yardım eder, onu ciddiyetle dinler, soru sormaya teşvik eder ve Bişkek'teki sıradan yaşam çocuğu sıkıştırmaya başladığında Tibet ihtimalini ileri taşır. Taştan olmasaydı, Adilet aşağılanma ve dışlanma içinde kaybolabilirdi. Taştan onun için bir kapı açar.

Ancak Taştan'ın desteğinin de sınırları vardır. Adilet Tibet'te sonsuza dek keşif olarak kalmaya karar verdiğinde, Taştan öfkelenir. Bu tepki önemlidir; çünkü onun rolünün bütünüyle fedakâr ya da bütünüyle mistik olmadığını gösterir. Adilet'in büyümesini ister, ama belki de onun kendisinden ve ailesinden tamamen kopmasını istemez. Çocuk için bir gelecek hayal eder; fakat Adilet kendi ruhsal yolunu bütünüyle seçtiğinde, Taştan kendini güçsüz, dışlanmış ve hatta ihanete uğramış hisseder.

Algılayıcı Taştan, diğer insanlardan daha derine bakar. Komşular Adilet'e deli, öğretmenler ise tembel dediğinde, Taştan başka bir şey görür. Adilet'in salıncakla konuştuğunu, yıldızlardan söz ettiğini fark eder. Bunların rastgele davranışlar olmadığını, özel bir zihnin işaretleri olduğunu anlar. Çoğu yetişkin yalnızca Adilet'in davranışlarını düzeltmek isterken, Taştan bu davranışların ardındaki sebebi anlamaya çalışır. Çocuğun sessizliğinin ve tuhaf hareketlerinin bir anlamı olduğunu sezer. Bu algılama yeteneği, onu başlangıçta Adilet'i gerçekten anlayan tek kişi yapar.

Destekleyici Taştan, Adilet'in yardıma ihtiyaç duyduğu her an yanındadır. Okul bir çıkmaza dönüştüğünde ve öğretmenler haksız davrandığında pes etmez. Öğretmenlerle konuşur, Yahudi lisesi gibi yeni okullar arar ve hatta bir çözüm bulmak için Jyldyz ile bile görüşür. Adilet'in öğrenmeye devam etmesini ve kendini başarısız hissetmemesini sağlar. Zor zamanlarda çocuğun yanında durur, ona tavsiye ve umut verir. Bu destek olmasaydı, Adilet sistemin içinde kaybolabilirdi; fakat Taştan onun önüne yollar açmak için gerçekten çabalar.

Eğitimli Taştan, hayatı anlamak için aklını kullanır. Felsefe ve teoloji okuduğu için olaylara yüzeysel bakmaz. Nedenlerini düşünür. Tengricilik gibi eski Kırgız inançlarını yeni fikirlerle karşılaştırır. Bu eğitim, Adilet'e rehberlik etmesine yardımcı olur. Ona sadece yiyecek ya da barınak değil; düşünce ve bilgelik de sunar. Adilet'in kendi duygularını ve tuhaf deneyimlerini mantık ve öğrenme yoluyla anlamasına yardım eder. Entelektüel yapısı, karmaşık dünyayı şaşkın bir çocuğa açıklayabilecek bilge bir rehber olmasını sağlar.

Manevi Meraklı Taştan yalnızca kitaplarla ilgilenmez; ruhla da ilgilenir. Tibet'in, Şambala'nın ve yıldızların gizemine çekilir. Dünyanın saklı bilgisini ve kadim gelenekleri öğrenmek ister. Bu merakı yüzünden Adilet'i Tibet'e götürür. Çocuğun kozmosla kurduğu garip bağın gerçek ve önemli olduğuna inanır. Taştan bilinmezin peşine düşer; bilimin ya da sıradan hayatın veremeyeceği cevapları arar. Bu manevi yönü, hikâyeyi ileri taşır ve basit bir aile yolculuğunu daha derin bir hakikat arayışına dönüştürür.

Lama Tsu

Lama Tsu, Fyodor Dostoyevski'nin Karamazov Kardeşler romanındaki Peder Zosima ile derin bir bağ paylaşır. Her iki karakter de yozlaşma ve ikiyüzlülük dünyasında saf bir manevi çapa olarak işlev görür. Zosima, manastırındaki katı, yasalıcı ve yargılayıcı keşişlerin (Peder Ferapont gibi) aksine, kural takipçiliğinden çok sevgi ve eylem sorumluluğuna dayanan bir dini temsil eder. Lama Tsu da Dalay Lama'nın temsil ettiği siyasi, bürokratik ve manipülatif dine karşı durur. Zosima gibi, Lama Tsu da bilgisini kurumsal güç için pazarlık yapmayı reddeder. En çarpıcı benzerlik, ölümlerinden sonraki etkilerindedir. Zosima öldükten sonra, Alyosha'nın geceleri yaptığı "isyan" sırasında inancını kaybetmesini engelleyen tek şey onun öğretileridir. Zosima'nın ruhu geri dönüp onu yola tekrar yönlendirir. Benzer şekilde, Lama Tsu da aşağılanarak (cesedi tehdit edilir, yetkisi elinden alınır) ölür, ancak gizli mektupları tam olarak Zosima'nın süzülen ruhu gibi işlev görür. Mano Yaso'ya en düşük noktasında ulaşırlar, onu kara büyü'nün "karanlığından" çekerek hakikate (Şambhala) doğru yönlendirirler. Zosima, "herkesin herkes için ve her şeyden gerçekten sorumlu olduğunu" öğretir. Lama Tsu da "bilgelik saf yoluna" tutunarak, ruhsal armağanların (üçüncü göz) siyasi kontrol için kullanılmasını reddeder.

Lama Tsu, Adilet'in (Mano Yaso) manevi babası ve gerçek üstadıdır. Çocuğun gizli potansiyelini fark eden, onu zor bir öğrenci olarak değil, Milarepa'nın olası bir reenkarnasyonu olarak görür. Tibet'teki diğerler mucizeler veya statüyle etkilenirken, Lama Tsu daha derine bakar. Mano Yaso'yu katı disiplin, "Sessizlik Denemesi" ve yılan olayının şokuyla test eder, korkusu ve egoyu yüzleşmesini ve "üçüncü gözünü" açmasını sağlar. Adaletin içsel berraklıktan, siyasi güçten geldiğine inanan katı ama derin bir rehberdir.

Ahlaki Karakterini ahlaki bütünlük tanımlar. Dalay Lama Mano Yaso'yu siyasi bir varlık ve saray entrikaları için bir araç olarak kullanmaya başladığında ve kara büyü saraya girdiğinde, Lama Tsu muhalefet koyar. Manevi içgörünün dünya çıkarı veya kontrol için bozulmasına izin vermez. Bu çatışma onun düşüşüne yol açar. Kovulur, "yaşlı ve mantıksız" ilan edilir ve rehberliği daha uyumlu öğretmenlerle değiştirilir. Hizmet ettiği kurum tarafından kenara atılmış trajik bir figür haline gelir.

Koruyucu Lama Tsu'nun son eylemleri koruyucu bir kurbanlığın eylemleridir. Ölümünün yaklaştığını bilerek, lotus pozisyonunda basit bir tahta kutuya gömülmesini ve kremasyonun reddedilerek cesedinin son vasiyet olarak kalmasını ayarlar. Ayrıca Dei'ye Mano Yaso için üç gizli mektup emanet eder. Bu mektuplar, Mano Yaso'yu sarayın yozlaşmasından uzaklaştırıp Şambhala'nın gizli öğretilerine ve nihayetinde Shantamani taşının keşfine giden hayati bir harita olur.

Bilge Lama Tsu hikayede bilgelik saf yolunu temsil eder. Mano Yaso'ya bilgiyi kontrol için kullanan siyasi figürlerin aksine disiplin, hakikat ve içsel berraklık öğretir. Anlatının ahlaki merkezi haline gelir ve Mano Yaso'nun güç ve egoya yenik düşmesini engeller. Aynı zamanda Lama Tsu, trajik bir figürdür. Doğru yolu anlar ama bürokrasi ve siyasetten tam olarak koruyamaz. Ölümü, yozlaşmış bir sistemde doğrunun ne kadar savunulması gerektiğini gösterir. Buna rağmen mektupları, Mano Yaso'yu gerçek amacına ve adalet duygusuna geri yönlendirmeye devam eder.

Dalay Lama

Hikayede Dalay Lama, manevi otorite ve siyasi gücün karmaşık kesişimini temsil eder. Tibet'in lideridir, ancak saf bir kutsal adamın idealize edilmiş imgesinden ziyade, burada pragmatik ve sık sık acımasız bir politikacı olarak tasvir edilir. Dünyayı, saf manevi aydınlanma yerine etki, strateji ve Tibet'in hayatta kalması açısından görür. Birincil kusuru, siyasi kazanç için manevi araçları bozmaya istekli olmasıdır.

Manipülatif Dalay Lama, Mano Yaso'nun "üçüncü gözünü", insanlık için kutsal bir armağan olarak değil, devlet için güçlü bir varlık olarak tanır. Mano Yaso'yu meditasyonunu derinleştirmesi için değil, vizyonunu kullanmak için Potala Sarayı'na çeker. Mano Yaso'yu rakiplerin niyetlerini okumak için görevlere gönderir ve hatta Lama Toiba ve Lhasa Belediye Başkanı gibi siyasi rakipleri ortadan kaldırmak için kara büyüü kullanmaya yönlendirir. Bu eylemleri "Tibet'in yararı" için gerekli olarak çerçeveleyerek, ahlaki bütünlüğü siyasi istikrar için feda etmeye istekli olduğunu gösterir.

İkiyüzlü Dalay Lama, siyaset tarafından manevi otoritenin bozulmasını temsil eder. Kinayeci ve iki yüzlüdür: kara büyü'nün etkilerini kınarken kendi kullanımındaki rolünü yok sayır ve ölümleri soğuk rasyonellikle reddeder. Mano Yaso'yu modernize etmeye çalışır, 21. yüzyılda sadece keşif kalınmayacağını, çünkü hiyerarşinin siyasi ihtiyaçlarını hizmet etmesini istediği ısrar eder. Mano Yaso'yu kızı Seleng ile birleştirme arzusu da onda kişisel, siyasi ve manevi motiflerin nasıl birbirine karıştığını gösterir. Hatta Lama Tsu'nun cesedinin kazılıp yok edilmesi girişimi, ustanın etkisinden korkusunu ve anıyı bile kontrol etme arzusunu açığa çıkarır. Hikayede, Dalay Lama, Mano Yaso'nun ruhunu korumak için kaçması gereken karanlık güç olur.

Karşıt (Antagonist) Lama Tsu, disiplin, vazgeçiş ve egoyu reddetme yoluyla "saf bilgeliği" temsil ederken, Dalay Lama hırslılığı ve dünya sevgisini temsil eder. Karşıtlığı nefrete değil, çatışan bir değer sistemine dayanır: manevi saflıktan çok siyasi gücü ve işlevselliği değer verir. Mano Yaso'da hırsı teşvik ederek, onu manevi yoldan uzaklaştıran bozucu bir güç olarak hareket eder. Mano Yaso'nun dünya işlerine katılmasını ısrar edip onu disiplinli tutan öğretmeni kaldırarak, Dalay Lama çocuğun ahlaki tehlikesinin mimarı olur. O, "ego ve büyücülüğün" Mano Yaso'nun hayatına girdiği kapıdır. Bu anlamda karşıtlığı yıkıcıdır; bireyin ruhunu kurumun gündemi için feda eder.

TEMLAR

Adalet: Romanda adalet, başta kişisel bir yara, sonradan koca bir sorumluluktur. Adilet, "milyonuncu vatandaş" skandalına doğar; devlet onu önce alkışlar, sonra sessizce yok sayar. Adının anlamı "Adalet"tir ama bu ad onu korumak bir yana, elinden alınan sürekli hatırlatır. Bu yüzden istediği şeyler çok basittir: Gerçek bir kimlik, resmi bir belge, okulda eşit muamele ve büyüklerden saygı görmek. Zamanla Mani Yaso'ya, oradan da Milarepa'ya dönüşürken, onun adalet anlayışı da derinleşir. Şunu öğrenir: Adalet, sadece bir zorbanın, haksız bir müdürün ya da kirli bir memurun yenilmesi değildir. Böyle bir intikam, dünyanın koca acısı yanında çok küçük kalır. Romana göre asıl adalet; bencillik, çürümüşlük ve zulümle dolu bu dünyada yeniden denge kurabilmektir. Sonunda Adilet, sadece kendi hakkını arayan bir çocuk olmaktan çıkar. Toplumda, siyasette ve dünyada kol gezen koca adaletsizlikleri gören birine dönüşür. Mağduriyetten kurtulur; olan bitene tanıklık eden, işleri düzeltmeye çalışan bir güce dönüşür

Örnek sahne: Bu temanın en açık ilk örneklerinden biri, Adilet'in Rus sınıflarında soba ya da ısıtıcı varken Kırgız sınıflarında olmamasını fark etmesidir. Öğretmeni Jyldyz ile birlikte şehir eğitim müdürlüğüne şikâyet yazar, fakat sonuçta ikisi de okuldan atılır. Bu olay, adalet adına sorulan küçük bir sorunun bile nasıl cezaya dönüşebildiğini gösterir. Aynı zamanda, bağımsızlığın ilk yıllarında Bişkek'te yalnızca birkaç Kırgızca eğitim veren okul bulunurken, okulların büyük çoğunluğunun hâlâ Rusça eğitim vermesinin yarattığı eşitsizliği de yansıtır. Daha sonra Adilet'in okuduğu Yahudi okulunda ise, oradaki tek Kırgız çocuk olduğu için alay edilir ve dövülür. Başka etnik gruplardan öğrenciler arasında yalnız bırakılır, Rusça telaffuzla "Kırgız" diye çağrılır ve bu da onu daha da yalnızlaştırır. Bütün bu anlar, Adilet'in adalet arayışının kişisel aşağılanmayla başladığını, fakat giderek daha geniş bir toplumsal eşitsizlik bilincine dönüştüğünü gösterir.

Ruhsal Otoritenin Yozlaşması: Roman, kutsal görünen kurumların bile nasıl çürüyebileceğini gözler önüne serer. Karşımıza iki farklı lider çıkarır. Lama Tsu; gerçek bilgeliği, alçakgönüllülüğü ve ahlaki temsil eder. Ona göre "üçüncü göz" gibi ruhani güçler, insanın gerçeği daha net görmesini sağlamalı; başkalarını yönetmek veya ezmek için kullanılmamalıdır.

Delay Lama ise tam tersidir; dini siyasete alet eder. Mano Yaso'yu bir öğrenci olarak değil, siyasette güç kazanmak ve rakiplerini ezmek için bir araç olarak görür. Roman, kutsal gücün nasıl kolayca bir baskı aracına dönebileceğini işte böyle gösterir.

Verilen mesaj açıktır: Dini kurumlar güç hırsına kapıldığında, ahlaki özlerini kaybederler; tıpkı başta ettikleri çürük sistemlerin aynına dönüşürler. En kutsal yerlerin bile, en büyük ahlaki tavizlerin verildiği yerlere dönüşebileceğini çarpıcı biçimde gösterir. Kutsal bir görevin yerini siyasi hesaplar aldığı anda, kurum kendi kökünü kesmiş olur. Güç hırsı, kutsal olanı bile devletin değirmeninde öğütebilir.

Örnek sahne: Delay Lama, Mano Yaso'ya Lama Toiba ile görüşmesini, onun egosunu güçlendirmesini ve niyetlerini anlamasını emreder. Mano Yaso bu buluşmayı gün batımından sonra, bir tercüman aracılığıyla düzenler. Lhasa'daki bir restoranda tercüman, Mano Yaso'yu Kamboçyalı bir şirket temsilcisi olarak tanıtır; Lama Toiba ise "Tibet'in millî lideri" diye övülür. Konuşma boyunca Mano Yaso, Toiba'nın içindeki egoyu dikkatle gözlemler. Ardından kara büyü kullanarak bu egoyu daha da büyütür. Bu an, ruhsal gücün artık hakikate hizmet etmediğini, doğrudan siyasal manipülasyonun parçası hâline geldiğini gösterir.

Kimlik ve Silinmesi: Adilet, doğduğu andan itibaren dünyada kendine bir yer bulamaz. "Milyonuncu vatandaşı" sahtekârlığı ailesine sadece haksızlık etmekle kalmaz, onu toplumun dışına da iter. Devlet önce onu tanır, sonra bir başkasıyla değiştirir; sanki hayatı, siyasi çıkarlar uğruna silinip yeniden yazılabilecek bir şeymiş gibi. Bu durum, hayatı boyunca onu takip eder: belgeleri elinden alınır, okuldan dışlanır, aşağılanır ve hep yok sayılır.

Roman bundan yola çıkarak kimliğin sadece içsel bir mesele olmadığını gösterir. Kimlik; başkalarının tanıması, resmi belgeler, dil ve güç sahiplerinin tutumuyla şekillenir. Adilet'in mücadelesi sadece "kim olduğunu bilmek" değildir; aynı zamanda onu eşit görmeyen bir sistemde ayakta kalma savaşıdır.

Daha derine bakarsak, Adilet'in Mani Yaso ve Milarepa'ya dönüşmesi de bu açıdan anlaşılabilir. Bu yeni adlar, onun eski kimliğini silmez; aksine, ona yapıştırılan etiketlerin ötesinde yeni bir kimlik inşa etme çabasıdır. Roman, özellikle dışlanmış insanlar için kimliğin sadece doğuştan gelen bir şey olmadığını vurgular. Kimlik; uğruna savaşılmaması, yeniden hayal edilmesi ve ruhun derinliklerinde yeniden inşa edilmesi gereken bir şeydir.

Örnek sahne: Düşük rütbeli bir istatistik memuru olan Jüdomuş, Bişkek'in nüfusunun bir milyona ulaşmak üzere olduğunu fark eder. Kısa bir tereddütten sonra bunu bildirir ve şehir yönetimi "milyonuncu vatandaşı" bulmak için telaşa kapılır. Kırgızistan'ın farklı bölgelerinden göç eden insanların kurduğu, altyapısı eksik, yoksul bir yeni yerleşimde doğan bir bebek ilk başta televizyonda canlı yayında "milyonuncu çocuk" ilan edilir ve ülke çapında sevinç yaratır. Ancak ertesi gün yetkililer bu çocuğu başka bir bebekle değiştirir. Böylece yolsuzluk ve adaletsizlik açıkça ortaya çıkar. Jüdomuş bu duruma itiraz etmek ister, fakat susturulur. Aile çocuklarına "Adilet" adını verir; böylece onun hayatı, daha doğduğu anda maruz kaldığı haksızlıkla mühürlenmiş olur.

Mentorluk ve Ruhsal Rehberlik: Roman, insanın kendini bulmasında rehberliğin ne kadar önemli olduğunu gösterir. Adilet'in gelişimi tek başına olmaz. Onu fark eden, anlayan ve yönlendiren insanların desteğiyle büyür. Bu kişilerden en önemlileri Taştan ile Lama Tsu'dur. Taştan aileden gelen, düşünen ve yol gösteren bir rehberdir. Lama Tsu ise ruhsal dünyadan gelen bir ustadır. İkisi de Adilet ile hayatının daha büyük anlamı arasında bir köprü kurar.

Taştan, Adilet'in tuhaflığını bir hastalık gibi değil, anlam taşıyan bir özellik gibi gören ilk kişidir. Onun çektiği acıyı başarısızlık olarak değil, kaderinin bir parçası olarak yorumlar.

Lama Tsu ise bu potansiyeli disiplinle büyütür. Adilet'i ruhsal bilgiye yönlendirir, ama aynı zamanda onu yozlaşmadan da korumaya çalışır. Böylece roman, rehberliğin sadece bilgi vermek olmadığını; insanın kendini anlamasına yardım etmek olduğunu gösterir.

Ama roman bu ilişkiyi fazla ideal hale de getirmez. Taştan, Adilet'i tamamen serbest bırakamaz. Lama Tsu da onu kurumların gücünden bütünüyle koruyamaz. Bu da hikâyeyi daha gerçek kılar.

Öğretmenler ve rehberler çok önemlidir, ama her şeye güçleri yetmez. Yine de insanda bir iz bırakırlar. Özellikle Lama Tsu'nun mektupları, gerçek rehberliğin insan öldükten sonra bile sürebileceğini gösterir. Bu yüzden roman, mentorluk ilişkisini en güçlü ahlaki miraslardan biri olarak anlatır.

Örnek sahne: İkinci yılında Mani Yaso, okültizm ve metafizik alanında büyük bir usta olan Lama Tserren'in sınıfına alınır. Önceki sınıfında altı çocuktan dördü atılmış, biri de başka sınıfa geçmişti. Mani Yaso ise dört sınıf birden atlar. Lama Tsu, Potala Sarayı'nda bizzat Dalay Lama'yı ziyaret eder ve Mani Yaso'nun astrolojik haritalarını sunarak onun Milarepa'nın reenkarnasyonu olduğunu ilan eder. Bunun üzerine Dalay Lama özel bir emir verir: Mani Yaso'yu Lama Tsu eğitecektir. Bu süreçte Mani Yaso, Lama Tserren'in sınıfı da dâhil olmak üzere birçok aşamadan geçmek zorundadır. Bu sırada Taştan çoktan Kırgızistan'a dönmüştür. Mani Yaso'nun yeni dersleri metafizik, hipnoz ve meditasyon üzerinedir. Uzun eğitimin sonunda düşüncelerini bütünüyle derse yoğunlaştırabilecek bir düzeye ulaşır.

Adilet'in Kendini Arayışı: Arhat romanındaki önemli temalardan biri, Adilet'in kendini arayışıdır. Onun hayatı daha en başta adaletsizlikle başlar: Bişkek'in milyonuncu vatandaşı ilan edilmesine rağmen, yozlaşmış yetkililer bu gerçeği siler ve onun haklarını elinden alır. Bu yüzden Adilet, adaletsizliğin yaraladığı bir çocuk olarak büyür ve kimlik arayışı, hakikat ve adalet arayışıyla iç içe geçer.

Çocukken Adilet çevresindekiler tarafından yanlış anlaşılır. Garip görünür, kozmostan söz eder, salınacağı kendisini çağırdığını hisseder ve Sirius'a, yıldızlara doğru çekilir. İnsanlar ona deli ya da anormal der, fakat bütün bunlar onun dünyayı diğer insanlardan farklı algıladığını gösterir. O, sıradan topluma tam anlamıyla ait değildir ve bu yalnızlık onu gerçekten kim olduğunu aramaya iter.

Tibet yolculuğu, bu arayışın en önemli aşaması olur. Orada eski yaşamını geride bırakır, Mani Yaso adını alır ve ruhsal sınavlardan geçer. Ancak bu dönüşüm kolay değildir. Gerçek bilgelikle manipülasyon, adaletle yıkıcı güç arasında seçim yapmak zorundadır. Böylece onun arayışı yalnızca kimlik meselesi olmaktan çıkar, ahlaki sorumluluk meselesine de dönüşür.

Sonunda Adilet'in kendini keşfi daha büyük bir misyona dönüşür. Kendi acıları, başkalarının acılarını anlamasına yardımcı olur ve o, bütün insanlık için adalet aramaya başlar. Bu nedenle Adilet'in kendini arayışı hem kişisel hem de evrenseldir: O yalnızca kim olduğunu değil, adaletsiz bir dünyada hakikatle yaşamın ne anlama geldiğini de anlamaya çalışmaktadır.

Örnek sahne: Adilet, apartmanların arasında dolaşan, yalnız ve yanlış anlaşılan bir çocuk olarak görünür. Yetişkinler onu görmezden gelir ve yargılar; ona tuhaf, deli ya da anormal derler, fakat onu anlamaya çalışmazlar. Onun şu sıra dışı sözü, "Eğer Dünya'nın dönüşüne karşı koşmasaydım, kimse beni yakalayamazdı," zihninin başkalarından farklı işlediğini gösterir. Bu an önemlidir, çünkü Adilet'in daha çocuk yaşta sıradan dünyadan ayrı hissettiğini ve içinde daha derin bir gerçekliği ifade etmeye çalıştığını ortaya koyar. Onun koşması yalnızca fiziksel bir hareket değil, aynı zamanda çevresindeki dünyaya karşı verdiği mücadelenin de simgesidir. Bu nedenle bu bölüm, Adilet'in kimliğini arayış temasını açık biçimde yansıtır; çünkü çocukluğundan itibaren o, topluma kolayca ait olamayan ve kendi anlamını aramak zorunda kalan biri olarak gösterilir.